N°. 307. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is ƒ 30 in het jaar; die van de Courant alleen ƒ 20 en die van het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 27 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 132.) *BESLUIT van den 17den December* 1859, *houdende vaststelling van een* algemeen Reglement van Politie voor het Groot Noordhollandsch Kanaal en zijne havens.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op de wet van den 20sten Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 93), houdende bepalingen op de loodsdienst voor zeeschepen;

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 9den December 1859, Lit. A, 3de afdeeling;

Den Raad van State gehoord (advies van den 16den dezer n°. 4),

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. met intrekking van het reglement, vastgesteld bij Ons besluit van den 12den Februarij 1857 (*Staatsblad* n°. 7), en gewijzigd bij dat van den 27sten Mei 1858 (*Staatsblad* n°. 22), vast te stellen het algemeen reglement van politie voor *het Groot Noordhollandsch kanaal* en zijne havens, zoo als het hiernevens is gevoegd;

2°. te bepalen, dat dit reglement in werking zal treden op den vijfden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staats-courant*, waarin dit besluit geplaatst wordt.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van het besluit, hetwelk in het *Staatsblad* en in de *Staats-courant* zal worden geplaatst, en aan de Departementen van Financien, van Oorlog en van Marine, alsmede aan den Raad van State in afschrift zal worden medegedeeld.

's Gravenhage, den 17den December 1859.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN TETS.

Uitgegeven den *zeven en twintigsten* December 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

ALGEMEEN REGLEMENT van POLITIE voor het Groot Noordhollandsch Kanaal en zijne havens.

Dit reglement bevat:

TITEL I. Bepalingen betrekkelijk de vaart.
- § 1. Van de vaart in het algemeen.
- § 2. Van de houtvlotten.
- § 3. Van het jagen.
- § 4. Van het loodsen.
- § 5. Van de stoomvaart en van de schepen, waarmede geregeld of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.

TITEL II. Bepalingen ter instandhouding van het kanaal en hetgeen er toe behoort.

TITEL III. Bijzondere bepalingen betrekkelijk het gebruik van de Koopvaardersbinnenhaven.

TITEL IV. Algemeene bepalingen.

TITEL I.

BEPALINGEN BETREKKELIJK DE VAART.

§ 1. *Van de vaart in het algemeen.*

Art. 1. Geen schip wordt op het kanaal of in zijne havens toegelaten of mag er varen, indien:

1°. het dieper gaat dan vier el tachtig duim (4.80 el), gemeten onverschillig waar. Met schriftelijke vergunning van den ingenieur van den waterstaat, te *Alkmaar* residerende, kunnen schepen van meerderen diepgang tot hoogstens van vijf el (5 el), worden toegelaten, wanneer de waterstand in het kanaal dit gedoogt.

2°. de waterdigte borden, boorden, of wanden, hetzij vaste of losse, niet ten minste vijf en twintig duim (0.25 el) boven water reiken;

3°. de kanaalgelden volgens het daarvoor vastgesteld tarief niet zijn betaald.

Art. 2. Elk zeeschip moet bij het invaren, aan welke zijde ook, van het kanaal en zijne havens, de vlag hijschen der natie, waartoe het behoort, en van zonsopgang tot zonsondergang geheschen houden, zoo lang het zich op het kanaal of in de haven bevindt.

Deze bepaling is niet toepasselijk op de schepen, in de Koopvaardersbinnenhaven liggende, en op die, welke, door vorst verrast, in het kanaal of de havens ingevrozen zijn.

Het is verboden van de koopvaardijschepen in het kanaal en de havens, om welke reden ook, een wimpel te voeren.

Art. 3. Voor elk schip, dat des nachts op eenig gedeelte van het kanaal vaart, moet aan de brug- en sluiswachters, die het doorlaten of doorschutten, voor deze bijzondere dienst en ten hunnen eigen behoeve, onverminderd het sluisgeld bij het tarief vastgesteld, als vergoeding worden betaald:

1°. van zonsondergang tot 9 ure 's avonds en van 5 ure 's morgens tot zonsopgang:

aan de brugwachters	ƒ 0.05
aan de sluiswachters	0.10

2°. van 9 ure 's avonds tot 5 ure 's morgens:

aan de brugwachters	0.10
aan de sluiswachters	0.20

Wanneer meer dan één schip, welke aan denzelfden persoon behooren, aan elkander vastgemaakt, de bruggen en sluizen doorvaren, wordt deze bijzondere vergoeding slechts als voor één schip betaald. Voor de schepen, dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren, is slechts de helft van de vergoeding verschuldigd.

Art. 4. Het varen des nachts kan, door den ingenieur van den waterstaat, te Alkmaar residerende, worden verboden aan de schepen, waarmede aan andere schepen of aan de kunstwerken van het kanaal blijkbaar, ten gevolge van weinige zorg der schippers of gezagvoerders bij de vaart des nachts schade is toegebragt.

Art. 5. Met uitzondering van ligters van minder dan 7 ton inhouds grootte, moet aan boord van elk schip een schipper of gezagvoerder zijn.

Art. 6. Elk schip of houtvlot moet van goed tuig zijn voorzien.

Bij het doorvaren van het kanaal en de bruggen mogen geene ra- of lijzeilen gevoerd worden.

Bij de raschepen, zoowel varende als stil liggende, moeten de onderra's zooveel mogelijk getopt of gekaaid, en de bovenra's geheschen of langscheeps gebrast worden.

Bij geen vaartuig mogen ankers buiten boord hangen of liggen.

Op schepen, die geheel ledig lossen, moeten de bramra's en bramstengen worden afgenomen. De havenmeester kan zelfs gelasten de stengen te strijken.

Art. 7. Wanneer schepen, getrokken door menschen of door paarden, elkander voorbijvaren, eene tegenovergestelde rigting volgende, houden de afkomende, dat is van Amsterdam komende, den oever, waarlangs wordt gejaagd (binnendoor), en, zoo aan beide oevers wordt gejaagd, houdt ieder den oever, waarop zijn jager zich bevindt.

Stoom- of zeilschepen elkander voorbij varende, eene tegenovergestelde rigting volgende, houden ieder stuurboordswal (den regter oever), zoodat zij elkander aan bakboordszijde (links) voorbij varen.

Wanneer stoom- of zeilschepen andere schepen, die gejaagd worden, voorbij varen, eene tegenovergestelde rigting volgende, moeten deze den oever houden, waarlangs zij gejaagd worden (binnendoor), en gene, den tegenoverliggenden oever (buitenom).

Art. 8. Schepen, welke langs verschillende oevers gejaagd worden en elkander opvaren, houden bij het voorbijvaren ieder den oever, waarop hun jager zich bevindt.

Ingeval zij langs denzelfden oever worden voortgetrokken, houdt het voorbijvarend schip *binnendoor* en het schip, dat voorbij gevaren wordt, *buitenom*, in tijds de lijn latende vallen.

Stoom- of zeilschepen, een ander stoom- of zeilschip opvarende, moeten altijd het schip, dat zij voorbij varen, aan bakboord van zich houden.

Het voorste schip moet alzoo den oever houden, dien het aan bakboordszijde heeft, en het oploopend schip den oever, dien het aan stuurboordszijde heeft.

Stoom- of zeilschepen die een schip, dat gejaagd wordt, oploopen, moeten bij het voorbij varen den oever tegen over het jaagpad houden.

Zijn er jaagpaarden op de beide oevers aangespannen, dan houdt de stoomboot of het zeilschip stuurboordswal en alzoo het opgeloopen schip aan bakboordszijde van zich.

Art. 9. De stoomschepen mogen de vaartuigen, die in dezelfde rigting voor hen uit varen, en die zij niet willen of kunnen voorbij varen, slechts op den afstand van 200 el naderen.

Ingeval een achteropkomend schip door snelleren gang een stoomschip tot op 200 el afstand is genaderd en verlangt voorbij te varen, is de stoomboot verpligt bakboords-wal te houden en hare vaart zoodanig te verminderen, dat het schip goed en spoedig voorbij kan varen.

Art. 10. De schepen of houtvlotten moeten, met afwijking van het bepaalde in de tweede zinsnede van art. 8, de rijksvaartuigen *binnendoor* laten en dus *buitenom* houden, de lijn loslatende, zoo zij gejaagd worden.

De schepen, dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren, hebben *overigens* altijd het regt om *binnendoor* te varen.

Schepen of houtvlotten, die geboomd worden, moeten evenzeer altijd de schepen, die gejaagd worden, *binnendoor* laten.

op of langs het kanaal schade wordt toegebragt, of een schip aan den grond wordt gezet of schade ondervindt, zal de havenmeester het straffen van den loods voordragen aan den inspecteur van het loodswezen in het betrokken district.

De havenmeester geeft van die voordragt onmiddellijk kennis aan den hoofdingenieur.

Art. 67. Wanneer een schip schade heeft gevaren aan een der werken van het kanaal, zal de loods verpligt zijn daarvan zoo spoedig mogelijk kennis te geven aan een der havenmeesters, en wel vóór dat eenige werkzaamheden tot schutting naar buiten of tot het verlaten van de buitenhavens worden aangevangen, met vermelding der oorzaak van de schade en waarin deze bestaat, alsmede van al wat daartoe betrekking kan hebben; ten einde den havenmeester in de gelegenheid te stellen, ingevolge zijne instructie, dadelijk dien betrekkelijk te kunnen handelen.

§ 5. *Van de stoomvaart en van de schepen, waarmede geregeld of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.*

Art. 68. Voor het in geregelde vaart brengen eener stoomboot op het kanaal, hetzij tot vervoer van personen of van goederen of wel voor sleepdienst, wordt eene bijzondere vergunning van Gedeputeerde Staten gevorderd. Zonder zoodanige vergunning mag geen schip, dat zich door stoomkracht beweegt, op het kanaal varen dan met eene snelheid van ten hoogste honderd (100) el in de minuut.

De ingenieur te Alkmaar is bevoegd schriftelijk eene grootere snelheid toe te staan aan kleine stoomschepen van minderen diepgang dan een el vijftig duim (1.50 el), die enkele malen het kanaal bevaren; deze meerdere snelheid mag hoogstens twee honderd (200) el in de minuut bedragen.

Art. 69. Bij het verleenen van concessien kan voor schroefstoombooten, die een diepgang hebben van twee el vijf en zeventig duim (2.75 el) en meer, nimmer eene grootere snelheid dan van 150 el in de minuut worden toegestaan.

Voor kleinere schroefstoombooten kan bij te verleenen concessien grootere snelheid worden toegelaten, maar nimmer mag de snelheid van 250 el in de minuut worden overschreden.

Art. 70. Voor raderstoombooten, die een diepgang hebben van twee el vijf en zeventig duim (2.75 el) en meer, mag nimmer eene grootere snelheid dan van 120 el in de minuut worden toegestaan.

Voor kleinere raderstoombooten kan bij de concessie grootere snelheid worden toegelaten, echter niet grooter dan van 200 el in elk minuut.

Art. 71. Bij de aanvraag om vergunning tot het doen varen eener stoomboot op het kanaal moet het volgende worden opgegeven:

1°. de afmetingen en diepgang van het schip;

2°. de afmetingen en inrigting der werktuigen;

3°. de naam, herkomst en bestemming van het schip;

4°. de naam en woonplaats van den eigenaar en van den bevelvoerder.

Alles wordt daarin zoo duidelijk omschreven, dat later kan worden nagegaan of de boot, die op het kanaal vaart, dezelfde is waarvoor vergunning is verleend.

Art. 72. De aanvraag om vergunning tot het oprigten van eene geregelde stoombootdienst voor het vervoer van personen en goederen moet, behalve de opgave bepaald bij het vorig artikel, ook nog bevatten; die:

1°. van de plaatsen van vertrek en van aankomst, en van die, waar de boot onderweg zal aanleggen; van de uren van vertrek en van aankomst, en van die, waarop de boot ongeveer de tusschenplaatsen zal aandoen;

2°. van den prijs der personen- en goederenvracht, in Nederlandsche munt, voor den afstand tusschen de plaats van vertrek en ieder der tusschenplaatsen, alsmede de plaats van aankomst, en voorts voor den afstand van de eene tusschenplaats tot de andere.

Art. 73. De proefnemingen geschieden ten koste der eigenaren van de stoombooten, in tegenwoordigheid van den hoofdingenieur, vergezeld van een havenmeester. Voor eigenaren worden gehouden de concessionarissen der stoombootdienst of, vooral wanneer het buitenlandsche stoomschepen geldt, de bevelvoerders.

Art. 74. In de concessie voor het in de vaart brengen eener stoomboot wordt uitdrukkelijk de boot aangewezen, waarvoor de vergunning is gegeven, en het maximum van haren diepgang, alsmede de grootste snelheid, waarmede de boot op het kanaal mag varen.

Art. 75. In de concessie tot het oprigten eener geregelde stoombootdienst worden wijders bepaald:

1°. de plaatsen van vertrek en aankomst en die waar de booten onderweg moeten aanleggen.

2°. de prijzen voor het overbrengen van personen en goederen.

Voor de in- en de ontscheping tusschen twee halten is verschuldigd de vrachtprijs van de naastvoorgaande tot de eerstvolgende plaats der in- of ontscheping.

Art. 76. De vergunning der stoombootdienst kan steeds worden ingetrokken, zoodra behoorlijk blijkt, dat, ten gevolge van onachtzaamheid of gebrek aan voorzorg van den bevelvoerder of de bemanning, ongelukken zijn veroorzaakt, dat de veroorloofde snelheid overschreden wordt, of dat eenige andere overtreding van dit reglement herhaaldelijk heeft plaats gehad.

De Minister van Binnenlandsche Zaken is ook bevoegd, na Gedeputeerde Staten te hebben gehoord, het gebruik van stoomkracht op het kanaal in het algemeen of in het bijzonder te ontzeggen, zoo het blijkt, dat zulks in het belang der scheepvaart, van het kanaal of van de aangrenzende polders noodzakelijk is.

Art. 77. De bevelvoerders der stoomschepen onderwerpen zich aan de maatregelen van politie, die verordend zijn of worden, om de overtuiging te erlangen of de bepalingen omtrent de snelheid en de geheele dienst naar behooren worden nagekomen.

Art. 78. Bij het invaren van het kanaal wordt aan den bevelvoerder van elk stoomschip door den havenmeester kosteloos een reispas afgegeven, waarop het uur van vertrek en van aankomst aan de verschillende kanaalsluizen door den daar aanwezigen kanaalbeambte wordt afgeteekend. Stoombooten voor het vervoer van personen of goederen en die het kanaal dagelijks op dezelfde uren bevaren, kunnen door den ingenieur van den waterstaat, te *Alkmaar* residerende, bij schriftelijke vergunning tot wederopzeggens toe van deze bepaling worden vrijgesteld

Art. 79. Aan iedere stoomboot moet de waterlijn, aanwijzende den geoorloofden diepgang, rondom met eene afstekende kleur zijn geverwd, volgens opgave van den hoofdingenieur van den waterstaat en ten koste van den concessionaris.

Art. 80. De schroef of eenig ander gedeelte van de boot mag niet beneden de kiel uitsteken.

Art. 81. Op de ketels en werktuigen der stoombooten, het kanaal bevarende, zijn de bestaande of nog in te voeren bepalingen nopens hunne inrigting en het toezigt daarover van toepassing.

Art. 82. Het gedeelte der booten, waar zich het werktuig en de ketels bevinden, moet van het overige gedeelte zijn afgescheiden door houten beschotten, stevig vervaardigd en geheel belegd met bladijzer, ter dikte van *ééne* Nederlandsche streep, en met de randen over elkander liggende.

De vloer en het binnenbeschot van het vertrek, dat tot keuken dient, moet evenzeer met bladijzer zijn belegd.

De kolenhokken moeten afgezonderd zijn en zoodanig ingerigt, dat de lucht er vrijelijk in en rondom spelen kan.

Art. 83. Aan de stoombooten moeten, ingevolge art. 2 van het Koninklijk besluit van 9 December 1845 (*Staatsblad* n°. 68), minstens twee lantaars zijn bevestigd, die van zonsondergang tot zonsopgang en bij sterken mist helder branden.

Art. 84. Het verdek der booten, dienende tot vervoer van personen, moet zijn voorzien van leuningen of van eene verschansing, hoog genoeg voor de veiligheid der reizigers.

Art. 85. Wanneer de schoorsteenen kunnen gestreken worden en geen tegenwigt hebben, moet op het verdek voor iederen schoorsteen een stoel stevig en voldoende zijn ingerigt om hem, nedergelaten, te ondersteunen.

Art. 86. De stoombooten moeten altijd voorzien zijn van:

1°. een reddingboei van kurk, 12 à 15 pond zwaar, en van eene zich in goeden staat bevindende bijl, binnen het bereik van den stuurman;

2°. eene rookdoos van de soort die voor het verleenen van hulpbetoon aan bedwelmden van regeringswege wordt gebruikt;

3°. twee ankers, zoodanig geplaatst, dat men ze, zoo noodig, dadelijk kan laten vallen, verbonden aan voldoende ankertouwen of kettingen.

Art. 87. Het is verboden, onder welk voorwendsel en met welk doel ook, de veiligheidskleppen te bezwaren, en het werktuig onder eene hoogere drukking te doen werken, dan in de concessie of het procesverbaal van opneming der ketels is aangeduid.

Art. 88. Het is verboden:

1°. de stoombooten te laten varen met grootere snelheid dan bepaald is;

2°. haar zoo zwaar te laden, dat de waterlijn, in art. 79 bedoeld, beneden de oppervlakte van het water kome;

3°. zonder bijzondere vergunning andere stoombooten te gebruiken dan waarvoor concessie is bekomen;

4°. eene stoomboot tot eene andere dienst op het kanaal te gebruiken, dan in de concessie is bepaald.

Art. 89. Aan boord van iedere stoomboot moeten zijn:

1°. een bevelvoerder;

2°. een machinist;

3°. een of meer stokers;

4°. een genoegzaam aantal manschappen.

Art. 90. De bevelvoerder heeft de leiding der boot en is verantwoordelijk voor de handhaving van de goede orde en politie aan boord.

Hij komt al de maatregelen van voorzorg na, die bij dit reglement zijn voorgeschreven of hem door de kanaalbeambten en loodsen, in het belang van de kanaalwerken, of van de algemeene scheepvaart, worden bevolen.

Art. 91. De machinist is belast met het toezigt over en de leiding van de werktuigen. Hij moet in het bijzonder met zorg waken dat de toevoer van water naar de ketels voldoende geschiede, en elk oogenblik tegen het verbruik van stoom en elk ander verlies van water opwege, opdat nimmer de wand der ketels ergens gloeijend worde. Hij bestuurt de stokers.

De machinist en de stokers moeten ieder voor zooveel hem betreft, bij de behandeling van de vuurtuigen en het vuur, de maatregelen van voorzorg inachtnemen, die bij de wetten en reglementen nopens dit onderwerp zijn voorgeschreven.

Art. 92. Het is aan een ieder, die niet tot de manschappen der boot behoort, verboden eenige manoeuvre aan boord te doen of te leiden.

Art. 93. Aan boord van de stoombooten moet steeds een register voorhanden zijn, waarvan alle bladzijden door de in de concessie aangewezen ambtenaren gekantteekend en gewaarmerkt zijn, en waarin de reizigers de bevoegdheid hebben, hunne klagten en aanmerkingen op te teekenen, betrekkelijk den gang der boot, de averijen of ongevallen en het gedrag der bemanning.

De reizigers zijn verpligt die aanmerkingen en klagten te onderteekenen, met bijvoeging van hun naam, beroep en woonplaats.

Dit register moet aan de besturen der gemeenten, waaronder de plaatsen van vertrek en aankomst, alsmede die waar de stoomboot moet aanleggen, zijn gelegen, en aan de ambtenaren van den waterstaat en de kanaalbeambten, zoo dikwijls zij het verlangen, worden vertoond.

Art 94. Aan het register, in het vorig artikel bedoeld, moet steeds gehecht zijn een uittreksel uit dit reglement betrekkelijk de stoomvaart en een afschrift van de concessie tot het oprigten der stoombootdienst, door den havenmeester voor gezien geteekend.

Art. 95. In elk der vertrekken voor reizigers op de stoombooten moet hangen eene lijst van de vrachtprijzen van personen en goederen, tevens opgevende:

a. de plaatsen van vertrek en van aankomst en de tusschenplaatsen waar de booten moeten aanleggen;

b. den gewonen duur der vaart op- of afvarende;

c. hoe lang de booten zich op de tusschenplaatsen ophouden;

d. dat aan boord aanwezig is het in art. 93 bedoelde register, met bijvoeging der in art. 94 vermelde stukken.

Art. 96. Het register in art. 93 bedoeld en de stukken die daaraan ingevolge art. 94 moeten gehecht zijn, alsmede de in art. 95 voorgeschreven lijst, moeten in het Nederlandsch, in het Fransch, in het Engelsch, in het Hoogduitsch en in het Noordsch zijn gesteld.

Art. 97. De kanaalbeambten en loodsen zijn bevoegd zich ten allen tijde te verzekeren, dat de bevelvoerder, de machinist en minstens *één* stoker zich aan boord bevinden, dat de boot niet zoo zwaar is geladen, dat de waterlijn onder water geraakt, en dat de veiligheidskleppen niet zijn bezwaard.

Art. 98. De in- en ontscheping van personen moet behalve in de schutkolken en aan de steigers, geschieden door eene kleine brug, van de boot naar den oever gelegd.

Het gebruik van losse planken is verboden.

Zoo bij de aankomst eener stoomboot aan eene algemeene aanlegplaats

deze reeds door andere stoombooten is ingenomen, moeten de bevelvoerders van deze over hunne booten overtogt geven aan de personen en goederen, die van de andere boot komen of daarheen gaan.

Zoolang de in- of ontscheping duurt moet de werking der stoomtuigen stilstaan.

Art. 99. De ondernemers van stoombootdiensten zijn verpligt tot inneming alleen van die goederen, welke naar de plaats van aankomst of naar de plaatsen, waar de boot moet aanleggen, zijn bestemd.

Art. 100. De reizigers moeten, bij het aan boord komen, opgeven in welke klasse zij eene plaats verlangen, alsmede de plaats, waar zij de boot willen verlaten.

Tegen de voldoening van den vrachtprijs wordt hun een briefje gegeven, meldende:

1°. de klasse der plaats, waarvoor zij betaald hebben;

2°. den dag der betaling en het bedrag daarvan;

3°. de plaats waar zij op de boot kwamen en die, waar zij haar willen verlaten.

Art. 101. De vrachtgoederen moeten zoo noodig vergezeld zijn van verklaringen of bewijzen, die voor de plaatselijke belastingen of de in- en uitgaande regten worden gevorderd.

[illegible], kunnen [illegible]

De goederen waarover met de ambtenaren der plaatselijke belasting of die der in- en uitgaande regten verschil ontstaat, dat de vaart kon vertragen, mogen achtergelaten worden.

Art. 102. De reizigers, die, ten gevolge van niet-voldoening aan de voorschriften nopens de plaatselijke belastingen, of de in- en uitgaande regten, eenig verwijl zouden veroorzaken, mogen eveneens worden achtergelaten, in welk geval zij echter noch op de teruggaaf van de betaalde vracht, noch op eenige andere vergoeding van den ondernemer der stoombootdienst aanspraak hebben.

Art. 103. De vertrekken, voor de reizigers bestemd, moeten zoodra het donker wordt, verlicht; en zoowel in het najaar of voorjaar als in den winter verwarmd worden.

In het paveljoen of de eerste kajuit mag niet worden gerookt.

Art. 104. De bevelvoerder moet de klok doen luiden of de stoomfluit doen werken:

1°. bij het naderen van de bruggen, sluizen, en de plaatsen, waar de boot moet aanleggen;

2°. op de gedeelten van het kanaal, waar de ontmoeting van twee vaartuigen ongelukken kan veroorzaken;

3°. gedurende de vaart bij mistig weder, ingevolge art. 11 van het Koninklijk besluit van 9 December 1845 (*Staatsblad* n°. 68).

Art. 105. Onverminderd hetgeen in art. 15 is voorgeschreven, moet de bevelvoerder den gang der boot tot eene snelheid van hoogstens 100 el in de minuut doen verminderen bij het varen door bruggen, in en uit sluizen, in de havens, alsmede bij het naderen van, of varen langs stil liggende of varende schepen en vlotten, uitbaggeringen of kanaalwerken die gemaakt of hersteld worden.

In het laatste geval moet hij bovendien zich gedragen naar hetgeen in het belang der onder handen werken wordt bevolen door den beambte, onder wiens toezigt die werken worden uitgevoerd.

De kanaalbeambten en loodsen kunnen wijders vorderen, dat de bevelvoerder den gang der boot doe verminderen bij de plaatsen, waar dit, volgens het gevoelen van den hoofdingenieur van den waterstaat, door den toestand der dijken of kanaalboorden wordt geëischt.

Art. 106 Het is verboden wegens vervoer van personen of goederen meer dan de verschuldigde vracht te vorderen.

Zoo behoorlijk wordt bewezen, dat dit herhaaldelijk geschiedt, kan de concessie worden ingetrokken.

Art. 107 De bepalingen van dit reglement zijn ook van toepassing op de reeds bestaande stoombootdiensten.

Art. 108. De bepalingen der voorgaande artikelen betrekkelijk de stoombootdiensten tot geregeld vervoer van personen en goederen, zijn ook verbindend voor andere schepen die tot gelijke dienst zijn bestemd, voor zoover die bepalingen daarop van toepassing kunnen zijn.

TITEL II.

Bepalingen ter instandhouding van het kanaal en hetgeen er toe behoort.

Art. 109. Het is, behoudens verkregen regten, verboden:

1°. zonder vergunning van den Minister van Binnenlandsche Zaken:

a. water uit het kanaal af te leiden of daarop nieuwe waterleidingen te doen uitloopen;

b. hetzij op den bodem van het kanaal of zijne havens, hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden tot het kanaal behoorende:

eenig werk uit te voeren, iets op te rigten of te planten:

eenige doorsnijding te maken:

riolen aan te leggen of bestaande geheel of ten deele te digten;

2°. zonder vergunning van den Commissaris des Konings, hetzij op den bodem van het kanaal of zijne havens, hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden, tot het kanaal behoorende, eenige aanleg-, los-, of ladingplaats, trap, stoep, steiger, voetpad, oprit of leuning te maken.

Art. 110. Binnen den afstand van vijf palm, gemeten uit den buitenkant der bermslooten of andere scheidinglijnen, tusschen de gronden van het kanaal en de naastbij gelegen bijzondere eigendommen, mogen geene heggen, en binnen den afstand van twee el, op gelijke wijze gemeten, mogen geene hoog opschietende boomen geplant worden.

Art. 111. Het is verboden het gebruik der jaagpaden, dijken of boorden van het kanaal op welke wijze ook te belemmeren, in het kanaal, de havens of de bermslooten, de sluizen, bruggen of eenig ander deel van het kanaal iets te werpen, te laten vallen, drijven of loopen, dat de doorvaart kan belemmeren, aan de schepen schade doen of den loop van het water kan hinderen.

Ook is het verboden aan of op de zijwegen of bermen langs het kanaal of de havens eenig vuilnis te werpen of daarop ankers, kettingen, kabels, booten of andere voorwerpen te plaatsen, alsmede de bermen, dijken, jaagpaden, kunstwerken, beplantingen, rietgewas en hetgeen verder tot het kanaal of de havens behoort, te berooven, beschadigen of bederven.

Art. 112. Zoo van eenig schip in het kanaal of de havens een anker of touw verloren wordt, is de bevelvoerder, zoo hij het zelf niet onmiddellijk opvischt of kan vinden, gehouden onverwijld opgave van het verlorene te doen aan den naastbij zijnde havenmeester of aan eenig ander kanaalbeambte, ten einde tot het verder opvisschen toestemming te erlangen, of opdat deze alsdan het voorwerp ten koste van den bevelvoerder doe opvisschen en het hem, na terugontvangst dezer kosten, uitreike.

Aan ieder ander is het visschen naar blinde ankers, touwen of andere voorwerpen verboden, behoudens aan hen die daartoe schriftelijk door den havenmeester of de kanaalbeambten zijn gemagtigd.

Indien touwen, blinde ankers, kettingen of andere gezonken voorwerpen van eenige waarde, bij het dreggen of ligten van ankers als anderzins worden opgehaald, moet daarvan aan den havenmeester kennis worden gegeven, opdat het bergloon kunne worden genoten, ingevolge de bepalingen van titel VII, 2de boek van het Wetboek van Koophandel, en het Koninklijk besluit van den 23sten Augustus 1852 (*Staatsblad* n°. 141).

Art. 113. Het is verboden op de bermen, dijken, kunstwerken, en hetgeen verder tot het kanaal behoort, goed te leggen of op te hangen om te bleeken of te droogen.

Art. 114 Het is verboden, zonder uitdrukkelijke vergunning van den Commissaris des Konings, de jaagpaden, de dijken en de verdere gronden van het kanaal, voor zooveel zij niet tot openbare wegen, ten dienste van allen, zijn bestemd, te berijden.

Dit mag alleen geschieden met jaagpaarden, de rijtuigen van reizende ambtenaren van den waterstaat of kanaalbeambten, alsmede met wagens waarmede bouwstoffen voor de uitvoering van kanaalwerken worden vervoerd, mits daartoe van den ingenieur van den waterstaat, te *Alkmaar* residerende, vergunning is bekomen; en eindelijk ook met de rijtuigen van landeigenaren, die regt van uitweg hebben of erlangen, voor zoover het terrein betreft, waarover dat regt zich uitstrekt.

Art. 115. Op de bermen, dijken, jaagpaden en verdere gronden tot het kanaal behoorende, mag geen vee, van welken aard ook, weiden, loopen of gedreven worden, dan met schriftelijke vergunning van den havenmeester. Van deze bepaling zijn uitgezonderd de verpachte gronden, waaromtrent andere bepalingen mogten zijn of worden vastgesteld.

Art. 116. De paarden, aangespannen of niet, en het vee, zonder geleider of wachter, op de gronden, tot het kanaal behoorende, gevonden, worden aangehouden en geschut, ten koste van den daarop regt hebbende, die daarenboven wegens overtreding van dit reglement straf beloopt.

Art. 117. Nergens mag men op eenig terrein, tot het kanaal behoorende, hout, steen, kalk, eene andere bouwstof, ballast, mest of wat ook, noch uit vaartuigen geloste of ter lading bestemde goederen worden nedergelegd, dan met schriftelijke vergunning van den ingenieur van den waterstaat, te *Alkmaar* residerende. In de vergunning, die in allen geval slechts voor een daarin te bepalen termijn geldend is, wordt vermeld binnen welken tijd de bouwstoffen en goederen moeten worden weggeruimd. Des noodig wordt daarin ambtshalve voorzien, en naar mate de hoofdingenieur dit geraden oordeelt, worden die goederen en bouwstoffen, op kosten van den eigenaar, naar eenig ander terrein van het kanaal, waar zij niet hinderen, vervoerd, of wel in het openbaar verkocht, met inachtneming der bepalingen van de drie laatste zinsneden van art. 39.

Art. 118. Het is verboden de uit schepen geloste of ter lading bestemde goederen langer dan veertien dagen op eene gewone laad- en losplaats te laten liggen.

Goederen, die langer dan dezen tijd aldaar blijven liggen zonder schriftelijke vergunning van den hoofdingenieur van den waterstaat, worden ambtshalve op kosten van den overtreder weggevoerd.

Art. 119. De wal, oever, gewone laad- en losplaats of eenige andere kanaalgrond mag niet tot verkoopplaats worden gebezigd.

Art. 120. Het is verboden over de kanaalbruggen anders dan stapvoets te rijden en ze over te trekken vóór dat zij geheel gesloten zijn.

Art. 121. Het is aan ieder verboden eene brug te wippen, te draaijen, te openen of te sluiten, de sluisdeuren te openen of te sluiten, schuiven of schotbalken te ligten, of tot het een of ander de hand te bieden, tenzij met toestemming of op uitdrukkelijk verzoek van de kanaalbeambten.

TITEL III.

Bijzondere bepalingen betrekkelijk het gebruik der Koopvaarders-binnenhaven.

Art. 122. Het is verboden zonder vergunning van den havenmeester in den omtrek van de Koopvaarders-binnenhaven te Nieuwe Diep schepen of vlotten te leggen of te laten liggen.

Art. 123. De ligplaatsen der schepen worden door den havenmeester aangewezen.

Geen schip mag zonder vergunning eene andere ligplaats innemen.

Geene ankers mogen van de schepen in of langs de haven worden uitgebragt om er aan te verhalen of stil te liggen.

Daartoe worden de aanwezige meerpalen of dukdalven gebruikt.

Art. 124. De binnenlandsche vaartuigen moeten voor de zeeschepen, en deze voor de schepen van 's Rijks marine plaats maken, naar mate de havenmeester dit oordeelt noodig te zijn.

Art. 125. De schepen moeten in de haven komende de ra's getopt en langs-scheeps gebrast en de losse kluiverboomen en jaaghouten ingehaald hebben, onverminderd de bepalingen van artt. 2 en 6 van dit reglement.

Art. 126. Het is verboden aan boord van de in de haven liggende schepen kanon-, geweer-, of pistoolschoten te lossen of vuurwerk af te steken.

Art. 127. Onverminderd de verpligting tot naleving der overige bepalingen van de wet van 26 Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 7), zijn de schippers of bevelvoerders, krachtens art. 35 dier wet, op de daarbij bepaalde boete van *vijf honderd gulden* verpligt, dadelijk bij aankomst in de haven aan den havenmeester opgaaf te doen van de hoeveelheid buskruid of vuurwerken, die zij aan boord hebben, onverschillig of het voor eigen gebruik dan wel voor den handel is bestemd.

Op de eerste aanvraag van den havenmeester moeten de schippers of bevelvoerders dat buskruid en die vuurwerken afgeven, opdat een en ander onder militair geleide in 's Rijks magazijn kunne worden geborgen.

In geval van weigering, kan de havenmeester, onverminderd de wegens overtreding dier wetsbepaling beloopen straf, aan zijn bevel tot afgifte,

ten koste van den onwillige, des noods ondersteund door den sterken arm, gevolg doen geven.

Het kruid en de vuurwerken worden aan de schippers of aan bevelvoerders bij het verlaten der haven, op hunne aanvraag, teruggegeven.

De kosten voor het van boord halen en weder aan boord terugbrengen bedragen:

wegens het militair geleide:

voor en onderofficier of conducteur . . . . f 0.75

voor den marinier of soldaat . . . . » 0.50

wegens het opbergen:

voor elk vat, kist of kollie, waarin zich buskruid of vuurwerken bevinden, $7\frac{1}{2}$ cent als magazijnswerkgeld.

Deze belooning, strekkende ten bijzonderen voordeele van hen die het geleide uitmaken of met het bergen zijn belast, is, zoowel bij het afgeven als bij het terugbrengen, verschuldigd, en moet door den schipper of bevelvoerder aan den havenmeester worden voldaan.

De schepen die slechts een of hoogstens twee etmalen in de haven vertoeven, om weder naar de reede of naar zee te gaan, kunnen van het aan wal brengen van hun buskruid en hunne vuurwerken door den havenmeester worden vrijgesteld.

De schippers of bevelvoerders zijn, in geval van vrijstelling, verpligt de voorzorgen te nemen, welke de havenmeester ter voorkoming van onheilen noodig acht.

Het al dan niet inschepen en het aan boord houden van buskruid op de oorlogsschepen wordt alleen door den directeur en kommandant der marine, of bij diens afwezigheid door den officier met het kommandement belast, geregeld, die daarvan den havenmeester doet kennis geven, opdat deze, bij het vervoer van buskruid, vuurwerken of schietkatoen, op de koopvaardijschepen waarlangs het wordt vervoerd, de vereischte maatregelen van voorzigtigheid doe nemen.

Wijders kan de inlading van buskruid, vuurwerken of schietkatoen in een in de haven liggend schip door den havenmeester worden verboden, zoodra hem dit voor de veiligheid der rijkswerken of der overige in de haven liggende schepen noodig voorkomt.

Na de inlading moet het schip, zoodra dit door den havenmeester wordt bevolen, de haven verlaten, bij gebreke waarvan het voor rekening van den schipper of bevelvoerder, door de zorg van den havenmeester, uit de haven wordt verwijderd.

Het wordt voorts aan de schippers of bevelvoerders van schepen, welke uitsluitend met buskruid zijn geladen, uitdrukkelijk verboden eene ligplaats in deze haven in te nemen.

Art. 128. Niemand mag fel brandende of ligt ontvlambare stoffen, zoo als pek, teer, harpuis, olie, talk aan boord koken, smelten of warmen.

Op aanvraag van den schipper of bevelvoerder, wijst de havenmeester daartoe eene geschikte plaats aan.

Art. 129. Niemand mag eenigen ballast, zand, steen of andere zinkbare stoffen, van welken aard ook, in de haven over boord werpen. Zoodanige voorwerpen moeten op last der kanaalbeambten, dadelijk door of van wege den betrokken schipper of bevelvoerder, of bij nalatigheid, ten zijnen koste, opgevischt worden.

Ook is het verboden langs de havenboorden, aan of op de zijwegen of bermen langs de haven eenig vuilnis te werpen, of daarop ankers, kettingen, kabels, booten of andere voorwerpen te plaatsen.

De schippers of bevelvoerders moeten zorgen, dat geene ligters, vlotten of balken, bij hunne schepen in gebruik, zich los of ongemeerd bevinden.

Het is verboden eenig voorwerp uit de schepen of vaartuigen op de boorden of zijpaden der haven te brengen of te ontladen, dan met schriftelijke vergunning van den havenmeester.

Art. 130. Bij het laden of lossen van de schepen mag geene versperring van wegen of bermen, noch beschadiging van boorden plaats hebben.

Bij lossing of lading van zand, ballast, graan, steenkolen of andere soortgelijke voorwerpen, moeten de schippers of bevelvoerders een zeil of kleed van den wal op het scheepsboord of van het eene op het andere schip leggen.

Wanneer schepen naast elkander zijn geplaatst moet men door het uitbrengen van trossen of ankers de vereischte voorzorgen nemen, dat de ligters ter zijde der meer binnenwaarts gelegen schepen, bestemd voor de lading of lossing, geene schade kunnen bekomen.

De bevelvoerders der naast elkander liggende schepen zijn verpligt, ten gerieve van elkander, de noodige ruimte te maken tot het bezigen van ligters.

Art. 131. Bij plaats hebbende herstellingen en vernieuwingen van de havenwerken of uitdiepingen der haven, zijn de schippers of bevelvoerders verpligt te zorgen, dat geene schade aan de daarbij gebezigde steigers, heijen, bokken of andere werktuigen, noch aan de vaartuigen worde toegebragt. Voorts vermag geen touwwerk of kettingen aan deze steigers enz. vastgemaakt of het schip daartegen of tegen de glooijingen door uithouders gestut worden.

Art. 132. Tusschen zonsonder- en opgang mogen op geene in de havens liggende schepen klokken geluid worden, dan in geval van brand of ander onheil aan boord van eenig schip; als wanneer het luiden als een teeken van onheil en als een roep om hulp wordt aangemerkt.

Art. 133. Aan boord van elk schip in de haven moet de schipper of bevelvoerder des nachts behoorlijk de wacht op het verdek doen houden.

Art. 134. De schipper of bevelvoerder van ieder schip is, op zijne verantwoordelijkheid, verpligt alles in het werk te stellen wat tot voorkoming van brand op het vaartuig kan dienen.

Hij zorgt, dat, van 1°. April tot 31 October, des avonds ten 9 ure alle vuren in de kombuizen en op gevaarlijke plaatsen uitgedaan zijn, en zonder buitengewone noodzakelijkheid, vóór des ochtends 5 ure niet weder worden ontstoken, en dat van 1 November tot 31 Maart de gemelde vuren des avonds ten 8 ure uitgedaan zijn, en, buiten volstrekte noodzakelijkheid, niet voor des ochtends 6 ure weder worden ontstoken.

Voor die buitengewone gevallen moet schriftelijke toestemming van den havenmeester worden verkregen en alsdan bij het vuur steeds eene behoorlijke wacht worden gehouden.

Voorts moeten vóór middernacht het licht en de kleine vuren zijn uitgedaan, en ook deze niet dan op de bovengemelde tijdstippen weder ontstoken worden, met uitzondering van den licht, dat in eene behoorlijk besloten lantaarn brandende mag worden gehouden.

Art. 135. De schipper of bevelvoerder, op wiens schip brand is ontstaan, moet dadelijk de klok van het schip doen luiden en een man zijner equipage, onder het aanhoudend geroep van » brand", afzenden naar den havenmeester.

De schippers of bevelvoerders der overige schepen, die niet zoo digt bij den brand liggen dat de bemanning tot eigen behoud dadelijk werkzaam moet zijn, zetten zooveel manschappen als eenigzins gemist kunnen worden aan wal, die zich naar het brandspuitmagazijn begeven, ten einde zoo noodig bij het aanvoeren der brandspuiten behulpzaam te zijn, en overigens te verrigten wat de burgemeester of de havenmeester en, bij hunne afwezigheid, de kanaalbeambten tot wering van verdere onheilen en ter spoedige blussching noodig oordeelen.

Art. 136. De schippers of bevelvoerders, die met hun schip de haven willen verlaten, geven daarvan vooraf kennis aan den havenmeester, die alsdan bepaalt welk schip het eerst moet verhalen.

Art. 137. Wanneer bij besloten water, schepen in het Nieuwe Diep binnenvallen, welke men door de Commerciesluis verlangt te schutten, om eene ligplaats te verkrijgen in de Koopvaarders-binnenhaven of in het Noordhollandsch kanaal, zal door inijzing daartoe gelegenheid worden verschaft.

Art. 138. De havenmeester bepaalt alsdan welke van de doorgeschutte schepen in de Koopvaarders-binnenhaven mogen liggen en welke in het kanaal moeten ophalen. Aan groote schepen, bestemd om aan het Nieuwe Diep te overwinteren, wordt bij voorkeur eene ligplaats in de Koopvaarders-binnenhaven aangewezen.

Art. 139. De havenmeester is verpligt alle schepen op het kanaal (ongeacht hunne grootte) achter elkander te doen liggen, in dien zin, dat het eerst doorgeschutte vaartuig altijd vooraan blijve, en zoo bij opvolging; hij moet zorgen, dat de schepen onderling op zoodanigen afstand geplaatst worden, als hij noodig acht om in geval van brand op één der bodems, zoo mogelijk de verspreiding daarvan te voorkomen.

Art. 140. De schepen, die reeds in een daartoe gemaakt slop liggen, moeten, nadat daartoe de gelegenheid is verschaft, op de eerste aanmaning van den havenmeester, hooger op het kanaal verhalen, ten einde plaats te maken voor de schepen, die achtervolgens door de Commerciesluis schutten.

Art. 141. De schepen, die verpligt worden op te varen, mogen, met toestemming van den havenmeester, aan de stille zijde van het kanaal worden gemeerd met kettingen of trossen, op de wijze door hem te bepalen.

De schade door het niet opvolgen der gegeven bevelen veroorzaakt, komt voor rekening van den bodem, die haar heeft aangebragt.

Art. 142. De havenmeester moet het slop, ook in de tusschenruimte, die de schepen van elkander liggen, behoorlijk doen openhouden, ten einde alle noodeloos verwijl bij het opvaren der schepen te voorkomen. Ook zorgt hij dat de voorhaven of buitenmond der Commerciesluis tot het doorschutten der schepen steeds open worde gehouden.

Art 143. De schipper of bevelvoerder van ieder schip is desniettemin verpligt, rondom zijn vaartuig de opening te houden van één el, zoo als is bepaald bij art. 24 van dit reglement.

Art. 144. De kosten van inijzing, aan den havenmeester te betalen, worden bepaald als volgt:

voor	schepen	beneden	de	20	ton	f		5
»	»	van	20	tot	30	»	»	7
»	»	»	30	»	40	»	»	9
»	»	»	40	»	50	»	»	[illegible]
»	»	»	50	»	[illegible]	»	»	[illegible]
»	»	»	[illegible]	»	[illegible]	»	»	[illegible]
»	»	»	100	»	150	»	»	25
»	»	»	150	»	200	»	»	30
»	»	»	200	»	250	»	»	35
»	»	»	250	»	300	»	»	40
»	»	»	300	»	350	»	»	45
»	»	»	350	»	400	»	»	50
»	»	»	400	»	450	»	»	55
»	»	»	450	»	500	»	»	60
»	»	»	500	»	550	»	»	65
»	»	»	550	»	600	»	»	70
»	»	»	600	»	650	»	»	75
»	»	»	650	»	700	»	»	80
»	»	»	700	»	750	»	»	85
»	»	»	750	»	800	»	»	90
»	»	»	800	»	850	»	»	95
»	»	»	850	»	900	»	»	100
»	»	»	900	»	950	»	»	105
»	»	»	950	»	1000	»	»	110
»	»	»	1000	»	1050	»	»	115
»	»	»	1050	»	1100	»	»	120
»	»	boven	de		1100	»	»	125

Art. 145. De kosten, bij het vorig artikel bepaald, moeten door de schippers of bevelvoerders voldaan worden vóór dat zij de Commerciesluis doorschutten.

TITEL IV.

Algemeene bepalingen.

Art. 146. Door *kanaal* wordt overal in dit reglement bedoeld het geheele Groot Noordhollandsch kanaal met inbegrip van de Koopvaarders-binnenhaven, de Willemsluishaven en al wat er in de geheele uitgestrektheid toebehoort.

Al de bepalingen omtrent het gebruik en behoud van het *kanaal* zijn ook van toepassing op die havens, voor zoo ver zij daarop betrekking hebben en in titel III niet zijn gewijzigd.

Art. 147. Onder *schepen* worden in dit reglement verstaan alle soorten van vaartuigen; door *schippers* of *bevelvoerders* worden aangewezen zij die op het schip of het houtvlot het gezag uitoefenen of met de leiding zijn belast.

Art. 148. De overtredingen van dit reglement en het niet voldoen aan de bevelen of vorderingen van de daartoe bevoegde ambtenaren of beambten ter uitvoering van dit reglement, worden gestraft volgens de wet van 6 Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12).

Art. 149. De handhaving van dit reglement is opgedragen aan de ambtenaren en de opzigters van den waterstaat, belast met het toezigt over het kanaal, aan de kanaalbeambten, aan de marechaussée, aan de rijksveldwachters en aan de plaatselijke beambten van politie in de gemeenten langs het kanaal.

Art. 150. De havenmeesters hebben de bevoegdheid tot het, des noods ten koste der overtreders, doen wegnemen, beletten of verrigten van

hetgeen in strijd met dit reglement wordt gedaan of nagelaten, des noods ondersteund door den sterken arm en onverminderd de straf, die door de niet-naleving of overtreding van eenige bepaling van dit reglement is beloopen.

Spoed eischende gevallen uitgezonderd, geschiedt dit niet, dan nadat de belanghebbende schriftelijk door den havenmeester is gewaarschuwd.

Art. 151. Het proces-verbaal eener overtreding van dit reglement moet, zoo het niet is opgemaakt op den eed, afgelegd bij de aanvaarding der bediening, binnen acht en veertig uren na het opmaken onder eede worden bevestigd, ten overstaan van den kantonregter of van het hoofd van het bestuur der gemeente waar het proces-verbaal is opgemaakt.

Art. 152. De processen-verbaal van overtredingen van dit reglement worden gezonden aan den hoofdingenieur van den waterstaat en door dezen, zoo noodig, aan den ambtenaar van het openbaar ministerie, met de vervolging belast.

Art. 153. De schippers of bevelvoerders zijn, ingevolge art. 1403 van het Burgerlijk Wetboek, verantwoordelijk voor de burgerregtelijke gevolgen eener overtreding door hunne onderhoorigen begaan.

De ouders zijn evenzeer verantwoordelijk voor hunne kinderen.

Art. 154. Aan de ambtenaren en beambten, belast met de handhaving van dit reglement, wordt op hunne aanvraag, door de hoofden van de besturen der gemeenten langs het kanaal, en door alle ambtenaren met openbaar gezag bekleed, bijstand verleend.

Art. 155. Van alle schade, toegebragt aan het kanaal of hetgeen er toe behoort, wordt door den ingenieur, opzigter of havenmeester, daarmede door den hoofdingenieur belast, uitvoerig proces-verbaal opgemaakt, constaterende zooveel mogelijk den staat, waarin het beschadigde zich vóór het ongeval bevond, de omstandigheden waaronder het plaats vond, de som waarvoor de schade kan worden hersteld, den persoon die tot de vergoeding gehouden wordt geacht, en het bedrag, dat door dezen is verschuldigd.

Tot vaststelling van dit bedrag wordt acht geslagen op den toestand, waarin de werken zich vóór het toebrengen van de schade bevonden en op de omstandigheden, waaronder zij is veroorzaakt.

Dit proces-verbaal wordt aan den hoofdingenieur gezonden, om daaraan verder het noodige gevolg te geven.

Art. 156. De schipper of bevelvoerder van het schip of houtvlot, door hetwelk de schade aan het kanaal, zijne havens of hetgeen daartoe behoort, is toegebragt, moet onverwijld de som voldoen die volgens raming te zijnen laste moet komen, of de voldoening door het stellen van behoorlijken borgtogt in geld, ter beoordeeling van dengene, die de schade heeft geconstateerd, verzekeren, bij gebreke waarvan het voortzetten der reis wordt belet aan de eerste sluis of brug, die hij moet doorvaren.

Tot dat einde draagt de ambtenaar die de schade constateert zorgt, dat de sluis- of brugwachter, die het voortzetten der reis kan beletten, van het verzuim of de weigering worde onderrigt, opdat deze op zijne verantwoordelijkheid maatregelen berame, dat de sluis of brug niet worde doorgevaren.

Gelijke maatregelen worden, onverminderd de wegens overtreding van het reglement beloopen straf, genomen ten opzigte van de schippers of bevelvoerders:

1°. die niet uit krachte van dit reglement ambtshalve voor hunne rekening gemaakte of wegens overtreding van dit reglement verschuldigde kosten teruggeven;

2°. die niet de van hen gevorderde scheepvaartregten betalen, noch voor een en ander behoorlijken borgtogt stellen.

Art. 157. De vergoeding der schade ten gevolge van niet-naleving der bepalingen van dit reglement, bij het bevaren van het kanaal of zijne havens, toegebragt door schepen of houtvlotten is voor rekening van den schipper of den bevelvoerder.

Wordt het vaartuig door een loods geleid of bestuurd, dan wordt de schade, aan de rijkswerken toegebragt, ten koste van het Rijk hersteld, wanneer de schade niet een gevolg is van de daden of verzuimen van den loods, gelijk bedoeld wordt in art. 18 der wet van den 20sten Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 93).

Indien de loods, in de gevallen, bedoeld bij art. 56 van het reglement op de loodsdienst voor zeeschepen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 12den November 1859 (*Staatsblad* n°. 108), van alle verantwoordelijkheid is ontslagen, is de schade, door het schip aan de rijkswerken veroorzaakt, voor rekening van den schipper of bevelvoerder.

Art. 158. Omtrent het onderling beschadigen van vaartuigen wordt bepaald, dat die schipper of bevelvoerder de schadevergoeding verschuldigd is, welke door het niet nakomen der bepalingen van dit reglement de schade heeft veroorzaakt.

Art. 159. Van de beslissing der kanaalbeambten is beroep op den hoofdingenieur en van de uitspraak van dezen op den Commissaris des Konings, onverminderd de verpligting om aan die beslissing onverwijld gevolg te geven.

Art. 160. Door Gedeputeerde Staten, den Commissaris des Konings, den hoofdingenieur, ingenieur en de ambtenaren van den Waterstaat, worden in dit reglement bedoeld Gedeputeerde Staten en de Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, de hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district (*Noordholland*), de ingenieurs, adspirant-ingenieurs en surnumerairen van den Waterstaat belast met het toezigt over eenig deel van het kanaal.

Door kanaalbeambten worden bedoeld: de havenmeesters, de opzigters, brug-, sluis-, pont- en dijkwachters van het kanaal, zijne havens, kunstwerken en dijken, ieder voor zoover zijn werkkring zich daartoe uitstrekt.

Door jagers worden verstaan zoowel die van den aannemer der jagerij als de overige jagers, bij art. 52 bedoeld.

Art. 161. Bij het in werking treden van dit reglement houden alle vroegere voor dit kanaal bestaande politieverordeningen op van kracht te zijn.

Art. 162. Dit reglement wordt in de Nederlandsche, Fransche, Engelsche, Hoogduitsche en Noordsche taal gedrukt en verkrijgbaar gesteld bij de havenmeesters, tegen betaling van vijftig cent voor ieder exemplaar.

Elk schipper of bevelvoerder, die het kanaal bevaart of van de havens gebruik maakt, moet van een exemplaar van dit reglement zijn voorzien. Hij moet dat in eene dier talen, des gevorderd, vertoonen aan de ambtenaren van den waterstaat of aan de kanaalbeambten, en bij gebreke om hieraan te kunnen voldoen op hunne aanzegging zich een exemplaar aanschaffen.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 17den December 1859 (*Staatsblad* n°. 132).

Mij bekend,
De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

INHOUD.

TITEL I.

BEPALINGEN BETREKKELIJK DE VAART.

§ 1. *Van de vaart in het algemeen.*

Art. 1. Diepvaart, boord, kanaalgeld.
» 2. Vlag, wimpel.
» 3. Nachtelijke vaart, vergoeding.
» 4. Nachtelijke vaart, verbod.
» 5. Aan boord van elk schip een bevelvoerder.
» 6. Tuig, ankers, behandeling.
» 7. Voorbijvaren van tegenkomende schepen.
» 8. Voorbijvaren van ingehaalde schepen.
» 9. Afstand door stoomschepen te bewaren.
» 10. Binnendoor varende schepen.
» 11. Afwijkingen omtrent het voorbijvaren.
» 12. Rijwegen, veiligheidsmaatregelen bij het langs-varen.
» 13. Naast elkander geplaatste schepen, breedte.
» 14. Vaart door sluizen en bruggen. Bevelen der beambten.
» 15. Vaart door sluizen en bruggen. Stilliggen, zeilenstrijken, roepen enz.
» 16. Volgorde bij het schutten.
» 17. Handelingen in de schutkolk.
» 18. Wederregtelijk varen door sluizen en bruggen.
» 19. Schikking van tuigaadje bij de vaart door sluizen en bruggen.
» 20. Wijze van beweging door de sluizen en bruggen.
» 21. Schutten bij nacht. Schutpeil.
» 22. Vertoeven in sluizen of bruggen.
» 23. Behoedzaamheid bij het varen.
» 24. Vertoeven, overwinteren, bijt.
» 25. Laden en lossen. Plaatsen. Bepalingen.
» 26. Vestiging in het kanaal.
» 27. Naast elkander leggen van schepen in de havens en kommen.
» 28. Gezag over het verhalen der schepen en over het bergen van tuig.
» 29. Laden en lossen. Regeling.
» 30. Vastleggen van schepen.
» 31. Aanhouden van drijvende schepen.
» 32. Vastleggen van schepen. Wijze.
» 33. Vervoer van buskruid.
» 34. Ligplaatsen voor buskruidschepen.
» 35. Stilliggen van buskruidschepen bij mist.
» 36. Maatregelen bij spuiing of strooming.
» 37. Aan den grond gevaren schepen.
» 38. Zinkende schepen.
» 39. Gezonken schepen.
» 40. Weigering van betaling der regten. Valsche meetbrief enz.

§ 2. *Van de houtvlotten.*

Art. 41. Grootte, bevestiging.
» 42. Lossen van hout.
» 43. Zamenstelling van houtvlotten.
» 44. Bergen der vlotten.
» 45. Koppeling van houtvlotten aan vaartuigen, slepen en jagen van vlotten.
» 46. Afstand van varende houtvlotten tot elkander.
» 47. Bemanning der vlotten.
» 48. Jaagstokken op houtvlotten.
» 49. Stilliggen en verlichten bij nacht.

§ 3. *Van het jagen.*

Art. 50. Algemeene bepaling.
» 51. Aanwijzing der te gebruiken paarden.
» 52. Jaagloon.
» 53. Jaagstations.
» 54. Commissaris der jagerij.
» 55. Goedkeuring der jaagpaarden. Ouderdom enz. der jagers.
» 56. Loon voor een gedeelte van den jaagrid.
» 57. Regeling van het aantal paarden en den duur van den jaagrid.
» 58. Plaatsing der paarden.
» 59. Voorschriften voor de jagers.
» 60. Doorsnijden van lijnen en trossen.
» 61. Pligten der jagers.

§ 4. *Van het loodsen.*

Art. 62. De loodsen staan onder de bevelen van de ambtenaren van het kanaal.
» 63. Gedragingen der loodsen omtrent de beambten.
» 64. Misbruik van sterken drank is verboden.
» 65. Reglementen die de loodsen moeten hebben.
» 66. Overtreding van het reglement of schadevaren door de schuld der loodsen.
» 67. Handelingen van den loods bij het varen van schade.

§ 5. *Van de stoomvaart en van de schepen waarmede geregeld of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.*

Art. 68. Snelheid met welke een stoomschip zonder concessie mag varen.
» 69. Snelheid voor schroefbooten.
» 70. Snelheid voor raderbooten.
» 71. Opgaven te doen bij de aanvraag om vergunning tot het doen varen eener stoomboot.
» 72. Opgaven te doen bij de aanvraag om concessie voor eene geregelde stoombootdienst.
» 73. Proefvaarten met stoombooten.
» 74. Bepaling van diepgang, snelheid enz.
» 75. Halten en vrachtprijzen.
» 76. Intrekking der concessie.
» 77. Toezigt omtrent de snelheid enz.
» 78. Reispassen voor stoomschepen.

Art. 79. Waterlijn.
» 80. Diepte der schroef enz.
» 81. Verordeningen omtrent de ketels en werktuigen.
» 82. Inrigting der vertrekken voor de ketels enz.
» 83. Verlichting der stoombooten bij nacht.
» 84. Leuning der verschansing.
» 85. Strijken der schoorsteenen.
» 86. Reddingboei, rookdoos, ankers.
» 87. Bezwaren en veiligheidskleppen.
» 88. Verbodsbepalingen.
» 89. Bemanning van iedere stoomboot.
» 90. Pligten van den bevelhebber.
» 91. Pligten van den machinist en de stokers.
» 92. Manoeuvres aan boord.
» 93. Klagtenboek.
» 94. Uittreksel uit het reglement.
» 95. Lijst van vrachtprijzen, halten enz.
» 96. Vertalingen der bovengemelde stukken.
» 97. Bepaling omtrent het toezigt door de kanaalbeambten.
» 98. In- en ontscheping van personen.
» 99. Goederenvervoer.
» 100. Verpligtingen voor reizigers. Vrachtbriefjes.
» 101. Achterlating of weigering van vrachtgoederen.
» 102. Achterlating van reizigers.
» 103. Verlichting der vertrekken. Rooken.
» 104. Waarschuwing met de klok of de stoomfluit.
» 105. Vermindering der snelheid.
» 106. Verbodsbepaling omtrent de personenvracht.
» 107. Reeds bestaande stoombootdiensten.
» 108. Andere diensten voor het vervoer van reizigers.

TITEL II.

BEPALINGEN TER INSTANDHOUDING VAN HET KANAAL EN HETGEEN ER TOE BEHOORT.

Art. 109. Verbodsbepalingen omtrent waterleidingen, getimmerten enz.
» 110. Verboden afstand voor beplantingen.
» 111. Belemmering, beschadiging enz.
» 112. Visschen naar verloren voorwerpen
» 113. Bleeken en droogen van goed.
» 114. Rijden op kanaalgronden.
» 115. Weiden of drijven van vee.
» 116. Schutten van paarden en vee.
» 117. Plaatsen van goederen en bouwstoffen op kanaalgrond.
» 118. Verwijdering van geloste of ter lading bestemde goederen.
» 119. Den kanaalgrond niet als verkoopplaats bezigen.
» 120. Rijden over kanaalbruggen.
» 121. Beweging van sluizen en bruggen.

TITEL III.

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREKKELIJK HET GEBRUIK DER KOOPVAARDERS-BINNENHAVEN.

Art. 122. Vertoeven in den omtrek der binnenhaven.
» 123. Ligplaatsen der schepen. Wijze van bevestiging.
» 124. Verschikking der schepen voor elkander.
» 125. Schikking van het tuig.
» 126. Vuurwerk. Schieten.
» 127. Handelingen met buskruidladingen.
» 128. Koken of smelten van ontvlambare stoffen.
» 129. Over boord werpen en neerleggen van voorwerpen, Meeren der vaartuigen. Vrijhouden der bermen.
» 130. Laden en lossen.
» 131. Steigers voor herstellingen te ontzien.
» 132. Nachtelijk klokgelui.
» 133. Nachtwacht aan boord.
» 134. Behandeling van vuur en licht.
» 135. Maatregelen tot blussching van brand.
» 136. Verlaten der haven.
» 137. Inijzen van vaartuigen.
» 138. Maken van ruimte voor de inijzing.
» 139. Schikking der ingeijsde schepen.
» 140. Verplaatsing van vroeger binnengekomen schepen.
» 141. Wijze van vastmeering der verplaatste schepen.
» 142. Openhouden van het slop.
» 143. Openhouden der bijt.
» 144. Tarief voor de inijzing.
» 145. Betaling der kosten van inijzing.

TITEL IV.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 146. Beteekenis van *kanaal*.
» 147. Beteekenis van *schepen*, *schippers* enz.
» 148. Vervolging in regten.
» 149. Handhaving van het reglement.
» 150. Bevoegdheid der havenmeesters.
» 151. Beëediging.
» 152. Loop van de processen-verbaal.
» 153. Aansprakelijkheid voor onderhoorigen.
» 154. Bijstand van het openbaar gezag.
» 155. Proces-verbaal wegens beschadiging.
» 156. Biletten der reis.
» 157. Vergoeden van schadevaring.
» 158. Schade door schepen aan elkander toegebragt.
» 159. Beroep op beslissingen.
» 160. Beteekenis van verschillende benamingen.
» 161. Afschaffing van vroegere verordeningen.
» 162. Verkrijgbaarstelling van dit reglement. Verpligting der schippers.

(Staatsblad n°. 133). *BESLUIT van den 17den December* 1859, *houdende vaststelling van een* algemeen Reglement van Politie voor het Kanaal door Voorne en zijne havens.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Gelet op de wet van den 20sten Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 93), houdende bepalingen op de loodsdienst voor zeeschepen;

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 9den December 1859, lit. *A*, 3de afdeeling;

Den Raad van State gehoord (advies van den 16den dezer, n°. 4);

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. met intrekking van het reglement, vastgesteld bij Ons besluit van den 8sten April 1859 (*Staatsblad* n°. 19), vast te stellen het algemeen reglement van politie voor het *kanaal door Voorne* en zijne havens, zoo als het hiernevens is gevoegd;

2°. te bepalen dat dit reglement in werking zal treden op den vijfden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staats-Courant*, waarin dit besluit geplaatst wordt.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* en in de *Staats-Courant* zal worden geplaatst en aan de Departementen van Financien, van Oorlog en van Marine, alsmede aan den Raad van State in afschrift zal worden medegedeeld.

Gegeven te 's Gravenhage, den 17den December 1859.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Uitgegeven den *zeven en twintigsten* December 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOOK.

ALGEMEEN REGLEMENT van POLITIE voor het kanaal door Voorne en zijne havens.

Dit reglement bevat:

TITEL I. Bepalingen betrekkelijk de vaart.

§ 1. Van de vaart in het algemeen.
§ 2. Van de houtvlotten.
§ 3. Van het jagen.
§ 4. Van het loodsen.
§ 5. Van de stoomvaart en van de schepen waarmede geregeld of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.

TITEL II. Bepalingen ter instandhouding van het kanaal en hetgeen er toe behoort.

TITEL III. Bijzondere bepalingen betrekkelijk het gebruik van het kanaal en zijne havens.

TITEL IV. Algemeene bepalingen.

TITEL I.

BEPALINGEN BETREKKELIJK DE VAART.

§ 1. *Van de vaart in het algemeen.*

Art. 1. Geen schip wordt op het kanaal toegelaten of mag er varen, indien:

1°. het dieper gaat dan zes el gemeten onverschillig waar; de havenmeesters kunnen echter den toegang tot het kanaal aan schepen van minderen diepgang ontzeggen, wanneer de stand van het water dit raadzaam doet achten:

2°. de waterdigte borden, boorden of wanden niet ten minsten vijf en twintig duim (0.25 el) boven water reiken;

3°. het een uitgaand schip is, zoo de kanaal- haven- of schadegelden niet zijn betaald;

4°. de roode vlag of de gele vlag van een der havenhoofden waait.

Art. 2. Elk zeeschip moet bij het invaren, aan welke zijde ook van het kanaal, de vlag hijschen der natie, waartoe het behoort, en van zonsopgang tot zonsondergang geheschen houden, zoolang het zich op het kanaal bevindt.

Hiervan zijn uitgezonderd de schepen welke in den winter door de vorst verrast, in het kanaal ingevrozen liggen.

Het is verboden van de koopvaardijschepen in het kanaal om welke reden ook, een wimpel te voeren.

Art 3. Voor elk schip dat des nachts op eenig gedeelte van het kanaal vaart, moet aan de brug- en sluiswachters, die het doorlaten of doorschutten, voor deze bijzondere dienst en ten hunnen eigen behoeve, onverminderd de bij het tarief vastgestelde kanaalgelden, als vergoeding worden betaald:

1°. van zonsondergang tot 9 uur 's avonds en van 5 uur 's morgens tot zonsopgang:

aan de brugwachters	f 0.05
aan de sluiswachters	0.10

2°. van 9 uur 's avonds tot 5 uur 's morgens:

aan de brugwachters	0.10
aan de sluiswachters	0.20

Wanneer meer dan één schip, welke aan denzelfden persoon behooren, aan elkander vastgemaakt, de bruggen en sluizen doorvaren, wordt deze bijzondere vergoeding slechts als voor één schip betaald.

Voor de schepen dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren is slechts de helft van de vergoeding verschuldigd.

Art. 4. Het varen des nachts kan door den ingenieur van den waterstaat met het beheer van het kanaal belast, of een der havenmeesters, worden verboden aan de schippers of bevelvoerders, die met hunne schepen blijkbaar ten gevolge van weinige zorg, aan andere schepen of aan de kunstwerken van het kanaal bij de vaart des nachts schade hebben toegebragt.

Art. 5. Met uitzondering van ligters van minder dan 7 ton inhoudsgrootte, moet aan boord van elk schip een schipper of bevelvoerder zijn.

Art. 6. Elk schip of houtvlot moet van goed tuig zijn voorzien. Bij het doorvaren van het kanaal en de bruggen mogen geene ra- of lijzeilen gevoerd worden. Bij de raschepen, zoowel varende als stilliggende, moeten de onderra's zooveel mogelijk getopt of gekaaid, en de bovenra's geheschen of langscheeps gebrast worden.

Bij geen vaartuig mogen ankers buiten boord liggen of hangen.

Echter kunnen in enkele gevallen ter beoordeeling van den betrokken havenmeester, de ankers voor den boeg worden gesjord.

In die gevallen blijft echter de schipper of bevelvoerder van het schip verantwoordelijk voor de daardoor aan de kanaalwerken te maken schade.

Op schepen, die geheel ledig lossen, moeten de bramra's en bramstengen, worden afgenomen. De betrokken havenmeester kan ook gelasten de stengen te strijken.

Art. 7. Wanneer schepen getrokken door menschen of paarden, elk-

ander voorbij varen, eene tegenovergestelde rigting volgende, houden de afkomende, dat is van Nieuwersluis komende, den oever waarlangs wordt gejaagd (binnendoor) en, zoo aan beide oevers wordt gejaagd, houdt ieder den oever, waarop zijn jager zich bevindt.

Stoom- of zeilschepen elkander voorbijvarende, eene tegenovergestelde rigting volgende, houden ieder stuurboordswal (den oever van zijne regterzijde), zoo dat zij elkander aan bakboordszijde (links) voorbij varen.

Wanneer stoom- of zeilschepen, andere schepen die gejaagd worden voorbijvaren, eene tegenovergestelde rigting volgende moeten deze den oever houden, waar langs zij gejaagd worden (binnendoor) en gene, den tegenoverliggenden oever (buitenom).

Art. 8. Schepen, welke langs verschillende oevers gejaagd worden en elkander opvaren, houden bij het voorbijvaren ieder den oever, waarop zijn jager zich bevindt.

In geval zij langs denzelfden oever worden voortgetrokken, houdt het voorbijvarend schip *binnendoor* en het schip dat voorbijgevaren wordt *buitenom*, in tijds de lijn latende vallen.

Stoom- of zeilschepen een ander stoom- of zeilschip opvarende, moeten altijd het schip, dat zij voorbijvaren, aan bakboord van zich houden.

Het voorste schip moet alzoo den oever houden, dien het aan bakboordzijde heeft, en het oploopend schip den oever, dien het aan stuurboordzijde heeft.

Stoom- of zeilschepen die een schip, dat gejaagd wordt, oploopen, moeten bij het voorbijvaren den oever tegenover het jaagpad houden.

Zijn er jaagpaarden op de beide oevers aangespannen, dan houdt de stoomboot of het zeilschip stuurboordswal en alzoo het opgeloopen schip aan bakboordszijde van zich.

Art. 9. De stoomschepen mogen de vaartuigen, welke in dezelfde rigting voor hen uitvaren en die zij niet willen of kunnen voorbijvaren, slechts op den afstand van 200 el naderen.

Ingeval een achteropkomend schip door snelleren gang een stoomschip tot op 200 el afstand is genaderd, en verlangt voorbij te varen, is de stoomboot verpligt bakboordswal te houden en hare vaart zoodanig te verminderen, dat het schip goed en spoedig voorbij kan varen.

Art. 10. De schepen of houtvlotten moeten, met afwijking van het bepaalde in de tweede zinsnede van art. 8, de Rijksvaartuigen *binnendoor* laten en dus *buitenom* houden, de lijn los latende zoo zij gejaagd worden.

De schepen, dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren, hebben *overigens* altijd het regt om *binnendoor* te varen.

Schepen of houtvlotten welke geboomd worden, moeten evenzeer altijd de schepen die gejaagd worden, *binnendoor* laten.

Art. 11. Gebieden weêr of wind, afwijkingen van de bepalingen omtrent het onderling voorbijvaren, dan geschieden die afwijkingen op last en verantwoordelijkheid van den bevelvoerder of loods van het moeijelijkst te leiden of grootste schip, en gedragen de bevelvoerders van de andere schepen zich naar hunne aanwijzing.

Bij verschil van meening beslist de betrokken havenmeester, en bij zijne afwezigheid de naastbijzijnde opzigter van den waterstaat of sluiswachter; van die beslissing wordt door of door tusschenkomst van den havenmeester, mededeeling gedaan aan den inspecteur van het loodswezen in het betrokken district.

Art. 12. Uitgezonderd in de scheepskom te Hellevoetsluis, en met schriftelijke vergunning van den betrokken havenmeester, op eenig bepaaldelijk aangewezen gedeelte van het kanaal waar hetgeen ongerief kan veroorzaken, mogen de schepen niet naast elkander vastgemaakt in het kanaal varen of liggen, ten ware zij te zamen hoogstens eene breedte van vijf el vijftig duim (5.50 el) innemen en tevens aan de beide uiteinden behoorlijk aan elkander zijn verbonden.

13. Bij de vaart door sluizen of bruggen, moeten de schippers of bevelvoerders zich naar de bevelen van de havenmeesters, sluis- en brugwachters gedragen.

Art. 14. Bij het naderen van eene sluis, moeten de schippers of bevelvoerders bij de daartoe gestelde teekens of handwijzers de zeilen hunner schepen strijken, de jaaglijnen losgooijen en in het algemeen de vaart van het schip of het houtvlot zoodanig verminderen, dat dit des noods op honderd el afstand van de sluis kunne worden opgehouden, ingeval de sluiswachter het beveelt; op welk bevel zij het schip of het houtvlot aan een der zijden van het kanaal vastleggen.

Ook moeten zij bij het naderen van sluizen en bruggen roepen, ten einde door den sluis- of brugwachter te worden opgemerkt.

Niet dan nadat deze daartoe toestemming heeft gegeven, wordt het schip of houtvlot naar de sluis of de brug gestuurd.

Art. 15. Geen schip wordt geschut dan nadat de schipper of bevelvoerder zich eerst bij den havenmeester, of bij ontstentenis van dien, bij den sluiswachter heeft vervoegd, met de volgende bescheiden en opgaven:

1°. den Nederlandschen, of bij gebreke daarvan, den buitenlandschen meetbrief;

2°. een bewijs der plaatsen van vertrek en bestemming van het schip;

3°. het manifest der lading.

Art. 16. Ieder schip wordt naar de orde van aankomst op zijne beurt geschut. De schepen, dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren, worden steeds het eerst geschut.

Ingevolge art. 20 der wet van 26 Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 7), moeten de schepen met buskruid, vuurwerken of schietkatoen beladen, dadelijk en zooveel doenlijk vóór alle andere worden geschut en zonder andere schepen in de schutkolk worden gelaten.

De houtvlotten worden het laatst na de schepen geschut. Zij mogen niet in de sluizen worden gehaald dan nadat de voorgaande schutting geheel is afgeloopen.

De sluiswachters kunnen, tot behoud van den regel, nommers afgeven, aanwijzende de volgorde, waarin de schepen zullen worden geschut.

Wanneer er schepen van tegenovergestelden kant gelijktijdig de sluis naderen, worden zij beurtelings van de eene en van de andere zijde doorgelaten, beginnende met het schip, komende van die zijde waarvan de waterstand gelijk is met dien der sluiskolk.

De havenmeesters zijn bevoegd tot zoodanige afwijkingen van het in dit artikel bepaalde, te bevelen, als zij, in het algemeen belang, naar de omstandigheden noodig achten.

Art. 17. Gedurende de schutting moet ieder schip, dat zich in de schutkolk en in nabijheid der sluis bevindt, behoorlijk met sterke touwen of kettingen aan beide uiteinden gemeerd zijn.

De schippers of bevelvoerders gedragen zich naar de aanwijzing, welke hun hierin door de sluiswachters wordt gegeven. Gedurende de schutting moet minstens één man van het scheepsvolk zich aan boord bevinden. Deze bepalingen gelden ook voor de houtvlotten.

Art. 18. Het is verboden een schip of houtvlot door eene sluis te schutten, of door eene brug te laten varen, hetzij bij afwezigheid van den sluis- of brugwachter of diens plaatsvervanger, hetzij in weerwil van het verbod van dezen.

Art. 19. Bij de vaart door de sluizen en bruggen moet het tuig zoodanig worden geschikt, dat het niet over de boorden van het schip hange of uitsteke, en niet aan eenig deel der kunstwerken vasthake.

Art. 20. Het is verboden met haken, boomen of andere voorwerpen in het hout- of metselwerk der sluizen, bruggen, duikers, kaai- of profilmuren te steken, of op de sluizen uit of in te winden.

Dit laatste mag alleen geschieden in de haalijzers of de ringen en aan de daartoe gestelde palen en ducdalven.

Bij het in- en uitvaren der sluizen, door welke geschut moet worden, mogen de schepen niet door paarden worden voortgetrokken. Bij het doorschutten moeten alle zeilen gestreken of opgegeid zijn.

Art. 21. Het schutten mag des nachts geen plaats hebben buiten schriftelijke vergunning van den ingenieur van den waterstaat met het beheer van het kanaal belast, of van een der havenmeesters, wordende de nacht gerekend te beginnen een half uur na zonsonder- en te eindigen een half uur vóór zonsopgang.

Met geene der sluizen zal worden geschut zoodra het buitenwater hooger dan twee el vijf en twintig duim (2.25 el) boven het kanaalpeil of het merk van gewoon laag water te Hellevoetsluis is gerezen.

Bij dringende noodzakelijkheid is de havenmeester bevoegd met inachtneming van wind en weder en van de hoogte van het binnenwater, als uitzondering, bij bovengenoemden hoogen zeestand en tot op een palm (0.10 el) daarboven te doen schutten.

Art. 22. Geen schip of houtvlot mag in de schutkolk of in eene brug langer vertoeven dan voor de doorschutting of doorlating noodig is.

Art. 23. De schippers of bevelvoerders zijn verpligt, bij het bevaren van het kanaal en bij de vaart door de sluizen en bruggen zorg te dragen, dat door hunne schepen of houtvlotten, noch aan het kanaal of zijne werken en boorden, noch aan andere vaartuigen schade worde toegebragt.

Art. 24. Alleen de schepen, en niet de houtvlotten, mogen in de wisselplaatsen, binnenbassins of scheepskommen te Nieuwersluis en te Hellevoetsluis, en in de buitenhavens vertoeven, en niet dan in de binnenbassins of scheepskommen overwinteren, hetgeen ook zal kunnen plaats vinden in de buitenhavens voor zooveel dit niet door den havenmeester wordt belet.

Aan boord of in de nabijheid van elk vaartuig moeten steeds de noodige manschappen aanwezig zijn, om voor het schip te zorgen en te voorkomen dat het los of aan den grond gerake.

Wordt een schip in het kanaal door vorst overvallen, zoodat het de reis niet kan voortzetten, dan is de schipper of de bevelvoerder verpligt te zorgen, dat rondom het vaartuig eene bijt van minstens een el breedte worde gehakt en dagelijks opengehouden.

Bij verzuim wordt hierin ambtshalve, op kosten van den schipper of bevelvoerder voorzien.

Art. 25. Ten ware daartoe bijzondere vergunning van den betrokken havenmeester zij verkregen, mag geen schip stil liggen, noch geladen of gelost worden, dan aan de losplaats aan den Oostdijk, in de wisselplaatsen en in de scheepskom te Hellevoetsluis.

De stoombooten en de schepen dienende tot geregeld vervoer van personen en goederen op bepaalde dagen en uren mogen echter de reizigers met hunne goederen overal langs het kanaal opnemen of afzetten, voor zooveel de aan hen verleende concessien daaromtrent geene uitzondering maken.

Van de schepen die stil liggen, om te laden of te lossen, onverschillig waar, met inachtneming van de bepaling der eerste zinsnede van dit artikel, moeten de masten zoo mogelijk worden nedergelaten.

De schepen moeten daarenboven zóó worden gelegd, dat zij de vaart niet belemmeren.

Art. 26. Het is verboden zich met eenig schip in het kanaal of zijne bermslooten te vestigen tot het drijven van handel of tot het houden van herberg of huisvesting.

Art. 27. De schippers of bevelvoerders moeten in de havens en verbreedingskommen toestaan, dat een schip ter zijde van het hunne kome liggen, en dat dit over het hunne gemeenschap met den wal hebbe, echter niet om te laden of te lossen.

Art. 28. De havenmeesters zijn bevoegd, bij de aankomst van vele schepen, of wanneer dit om andere redenen noodig mogt zijn, de schippers die zich reeds in het kanaal bevinden, van ligplaats te doen veranderen, of hunne kettingen, trossen of meertouwen te doen afvieren of inkorten. In het algemeen zijn de schippers of bevelvoerders gehouden op de eerste vordering van de kanaalbeambten, hunne schepen volgens de aanwijzing dezer beambten te verhalen.

Art. 29. Het schip dat zijne lading of lossing heeft volbragt, moet dadelijk plaats maken voor een ander dat ter lading of lossing aankomt. Ingeval van gebrek aan ruimte bij gelijktijdige aankomst van verscheidene schepen, hebben die, welke komen laden, de voorkeur boven die, welke komen lossen.

Art. 30. De schepen die ergens ophouden, moeten altijd worden vastgelegd, bij gebreke waarvan dit ten koste der schippers of bevelvoerders ambtshalve door de zorg der kanaalbeambten of loodsen geschiedt.

Art. 31. De kanaalbeambten moeten de schepen of vaartuigen in het kanaal drijvende, waarop niemand is tot het houden van toezigt of tot het sturen, dadelijk aanhouden en vastleggen ten koste van den eigenaar.

Art. 32. Geen schip mag worden vastgelegd dan aan de daarvoor gestelde meerpalen en ducdalven, die ook voor niets anders mogen worden gebruikt, dan tot het meeren en verhalen van schepen.

Indien een schip met kettingen wordt gemeerd, moeten de kettingen of de palen waaraan zij bevestigd worden, zoodanig worden voorzien, dat die palen door de kettingen geene schade lijden.

Geene ankers, kettingen of touwen mogen over de wegen of jaagpaden worden uitgezet.

Art. 33. Bij het vervoeren van buskruid, gedragen de schippers of bevelvoerders zich, behalve naar de bepalingen van dit reglement, ook

overeenkomstig de wet van 26 Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 7) en inzonderheid naar de artt. 2, 9, 15, 16 en 27 dier wet.

Art. 34. Geen met buskruid geladen schip mag op het kanaal overnachten en dus niet na vier uren vóór zonsondergang worden binnen geschut.

Ingeval zij niet tijdig genoeg naar binnen kunnen schutten, om met zekerheid vóór zonsondergang naar buiten te zijn geschut, zullen zij op de eerste lastgeving van den betrokken havenmeester of sluiswachter moeten terugvaren en op genoegzamen afstand van den mond der haven tot den volgenden dag op stroom voor anker blijven liggen.

Art. 35. Bij mistig weder of duister weder mag bij dag geen met buskruid geladen schip in het kanaal varen, zoolang zijne vlaggen of seinen niet op een afstand van minstens 1000 el gemakkelijk in het oog kunnen vallen.

Art. 36. Ingeval van sterke strooming of spuijing moeten de stil liggende schepen en vlotten overal goed gemeerd zijn. In deze gevallen zal door den sluiswachter op de sluis waarmede gespuid wordt, tijdig worden geplaatst eene witte vlag met het woord »*Spui*" daarin, hetgeen voor de schippers en gezagvoerders het sein zal zijn om hunne schepen ten genoegen van den havenmeester te vertuijen en vast te meeren.

Art. 37. Gedurende de tijden dat de ter wederzijden van het kanaal gelegen polders met te veel water zijn bezwaard, zal, ingevolge het Koninklijk besluit van 3 November 1832, n°. 74, de waterstand in het kanaal steeds gehouden worden aan de hoogte van 0.88 el onder Amsterdamsch peil en alsdan zal de kanaalstand slechts twee maal per week mogen worden verhoogd, terwijl het daartoe ingezette water niet langer dan één getij in het kanaal mag worden gelaten.

Art. 38. Ingeval een schip aan den grond vaart, en de lading, om het weder vlot te krijgen, moet worden geligt, behoort dit onverwijld door of van wege den schipper of bevelvoerder te geschieden, bij gebreke waarvan de kanaalbeambten het ten koste van den overtreder, ambtshalve moeten doen verrigten.

Art. 39. Het bevaren van het kanaal met een schip dat, ter beoordeeling van de kanaalbeambten, aan gevaar van zinken bloot staat, wordt niet toegelaten.

Wanneer de kanaalbeambten en loodsen zoodanig schip op het kanaal ontdekken, dragen zij zorg, dat het onverwijld naar de naastbijgelegen kom of andere veilige plaats gebragt worde, alwaar het verder moet blijven, tot dat het gevaar van zinken weggenomen of door den Commissaris des Konings eenige beschikking deswege genomen is.

Art. 40. De schipper of bevelvoerder van een gezonken schip moet onverwijld maatregelen nemen om het te ligten, en te gelijker tijd den havenmeester of den kanaalbeambte die het digtst bij het ongeval woont of aanwezig is, daarvan onderrigten.

Is de ligting van het schip niet binnen 24 uren aangevangen, dan wordt hiervan door den kanaalbeambte, die het eerst van het ongeval werd onderrigt, proces-verbaal opgemaakt en intusschen aan den betrokken ingenieur of die hem vervangt, berigt gegeven.

In het proces-verbaal wordt uitdrukkelijk gemeld de wezenlijke of vermoedelijke oorzaak van het ongeval, of het gezonken schip de vaart op het kanaal hindert of belet, alsmede het zooveel mogelijk juist bedrag waarop de kosten van ligting zijn geraamd.

De ingenieur begeeft zich ter plaatse ten spoedigste na de ontvangst van het berigt en zorgt voor het opmaken van het proces-verbaal, zoo dit niet reeds is geschied.

Hij neemt, zoo hij oordeelt dat het gezonken schip de scheepvaart belemmert, terstond, en zoo noodig ambtshalve, maatregelen om het schip te ligten en geeft dadelijk aan den hoofdingenieur kennis van het ongeval en van hetgeen door hem is verrigt.

De hoofdingenieur geeft berigt aan den Commissaris des Konings. Zoo de ingenieur ambtshalve tot de ligting moest overgaan wordt door den Commissaris des Konings een termijn bepaald binnen welken de schipper of bevelvoerder of wel de eigenaar van het schip de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten moet betalen.

Zoo de ingenieur van gevoelen is, dat het gezonken schip de vaart niet belemmert, wordt door den Commissaris des Konings een termijn gesteld, binnen welken het schip door den schipper of bevelvoerder moet zijn geligt, na het verstrijken van welken termijn de ligting van het schip, voor zoover die niet behoorlijk is afgeloopen, ambtshalve ten koste van den schipper of bevelvoerder, of wel van den eigenaar van het schip geschiedt.

In dit geval zal, nadat het verzuim van ligting bij proces-verbaal zal zijn geconstateerd, door den Commissaris des Konings de termijn worden bepaald, binnen welken de schipper of bevelvoerder, of wel de eigenaar van het schip de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten moet betalen.

Indien het schip ambtshalve is geligt kan noch door den schipper of bevelvoerder, noch door den eigenaar van het schip, tegen het bestuur van den waterstaat bezwaar worden ingebragt op grond, dat het schip of de lading minder beschadigd kan zijn, of op welken grond ook. Zoo de schipper of bevelvoerder, of wel de eigenaar van het schip, niet binnen den gestelden termijn de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten aanzuivert, worden deze in regten op hem verhaald.

Het voortzetten der reis met het geligte schip wordt belet, op de in art. 163 bepaalde wijze, tot dat hij die kosten voldaan of daarvoor voldoende borgtogt gesteld heeft.

De overblijfselen van een gezonken schip, dat ambtshalve is geligt, worden tegen voldoening der gemaakte kosten aan den daarop regthebbenden teruggegeven. Zijn de schipper of bevelvoerder en de eigenaar van het schip onbekend, dan komen de kosten van het ligten voor rekening van den Staat, en wordt het schip, of worden de overblijfselen, na schatting door twee deskundigen, waarvan proces-verbaal wordt opgemaakt, van Rijkswege verkocht. De opbrengst daarvan wordt in de consignatiekas gestort, en zal drie jaren lang, ten behoeve van de daarop regthebbenden worden bewaard, om op hunne aanvrage en tegen verrekening van de kosten van ligting, taxatie en verkoop aan hen te worden uitgekeerd.

Na het verstrijken van dien termijn, vervalt de opbrengst aan het Rijk.

Art. 41. Het is verboden:

1°. onder welk voorwendsel ook, de betaling der regten te weigeren, doch daarvoor kan bewijs van ontvangst worden gevorderd:

2°. te trachten, op welke wijze ook, de betaling der verschuldigde regten geheel of ten deele te ontduiken.

§ 2. *Van de houtvlotten.*

Art. 42. Geen houtvlot wordt op het kanaal toegelaten of mag er op worden vervoerd indien:

1°. het uit meer dan vijftig (50) tult of zes honderd (600) balken bestaat, langer is dan vijftig (50) el of breeder dan zeven en een halve (7.50) el;

2°. het niet zoodanig is vastgemaakt en aan de beide einden verbonden, dat het de vaart niet kunne hinderen, noch de schepen op het kanaal varende of de kanaalwerken benadeelen.

Art. 43. Van 1°. December van elk jaar tot en met den 31sten Januarij daaropvolgende, en ingeval van vorst, tot den dag der wederopening van de scheepvaart op het kanaal, wordt geen houtvlot op het kanaal toegelaten, noch mag er varen.

Gedurenden dien tijd behooren de houtladingen in vaartuigen te worden vervoerd.

Art. 44. Uit geen schip mag de houtlading in het kanaal gelost worden om er vlotten van zamen te stellen, dan na bekomen schriftelijk verlof van den havenmeester of van den betrokken kanaalbeambte.

Deze ambtenaren kunnen de vergunning weigeren, wanneer naar hun oordeel, geene genoegzame ruimte beschikbaar is, om, zonder nadeel voor of belemmering van de vaart de lossing toe te staan.

Art. 45. Zoodra met het lossen van hout voor vlotten aanvang wordt gemaakt moeten de noodige manschappen aanwezig zijn, om het hout terstond en zonder eenig verwijl in vlotten te vereenigen en te verbinden.

Er mogen niet meer balken uit een schip worden gelost dan dadelijk na de ontscheping tot een vlot kunnen worden opgenomen.

Art. 46. Terstond na de zamenstelling van een vlot moet het de losplaats ontruimen en verder worden vervoerd. Is de bestemmingsplaats aan het kanaal gelegen, dan moet het vlot binnen 24 uren na de aankomst aldaar gebroken en op den wal gehaald of uit het kanaal vervoerd zijn.

Art. 47. Bij het bevaren van het kanaal moet elk houtvlot, hebbende de afmetingen in art. 42 genoemd, afzonderlijk worden gesleept of gejaagd.

Geene vlotten dan van hoogstens 25 balken mogen aan een schip of schuit worden gekoppeld.

Bij koppeling van een houtvlot aan een ander vlot, mogen de aaneengekoppelde vlotten te zamen niet uit meer tult of balken bestaan, en geene grootere afmetingen hebben, dan in art. 42 is bepaald.

Het slepen van een houtvlot mag met geene grootere snelheid geschieden dan van tachtig (80) el in de minuut.

De paarden, die de houtvlotten voorttrekken, mogen niet anders dan stapvoets gaan.

Art. 48. Geen houtvlot mag een vooruitvarend vlot op korteren afstand dan van vijf honderd (500) el naderen.

Art. 49. Op iedere vijf en twintig (25) el lengte van een houtvlot moeten minstens twee (2) bekwame manschappen met boomen, haken enz., ter besturing aanwezig zijn. Op vlotten die minder dan 25 el lengte hebben, moeten mede minstens twee manschappen ter besturing zijn.

Art. 50. De vlotten mogen geene hoogere masten of jaagstokken voeren dan van drie (3) el boven water.

Art. 51. Tusschen zons onder- en opgang mogen de houtvlotten niet worden vervoerd en moeten zij, aan de oostzijde des kanaals in een der wisselplaatsen behoorlijk worden vastgemeerd, en zoowel aan de voor- als aan de achterzijde voorzien zijn van eene helder lichtende lantaarn.

§ 3. *Van het jagen.*

Art. 52. Het is geoorloofd de schepen en houtvlotten door menschen, paarden of stoomslepers te doen voorttrekken of jagen, behoudens de daarop gemaakte bepalingen.

Art. 53. Voor het jagen met paarden mag alleen gebruik worden gemaakt van de paarden behoorende aan de daartoe van Rijkswege aangestelde personen.

Hiervan zijn uitgezonderd de schepen welke door paarden worden getrokken toebehoorende aan den eigenaar van het schip, alsmede die welke gewoonlijk door jagers worden gejaagd, wonende op de plaats waar het schip te huis behoort; behoudens evenwel de verpligting tot nakoming der verordeningen van politie, bij dit reglement vastgesteld.

Art. 54. De jagersbazen of hunne onderhoorigen mogen voor het jagen der schepen of houtvlotten geene hoogere belooning vorderen dan die welke hun daarvoor van Rijkswege is toegestaan, zijnde voor ieder uur afstand per paard tachtig cent (f 0.80), of voor de geheele lengte van het kanaal een gulden zestig cent (f 1.60) per paard.

Art. 55. Er zijn op het kanaal twee stations voor de jagerij, een te Nieuwersluis en een te Hellevoetsluis.

Ieder aankomend schip moet uiterlijk binnen een half uur na ontvangen aanzegging worden gejaagd, indien een genoegzaam aantal paarden op het station aanwezig is. De jagersbazen moeten minstens het navolgende getal goede paarden met knechts en lijnen beschikbaar hebben, als:

te Nieuwersluis 30 paarden,
» Hellevoetslais 35 »

en daarenboven steeds gereed zijn om in de verdere behoeften zonder eenig verwijl te doen voorzien.

Art. 56. Van rijkswege is bij ieder station de sluiswachter belast met de regeling der jaagdienst.

Art. 57. De jaagpaarden waarvan men zich bedient, moeten door den met het beheer van het kanaal belasten ingenieur van den waterstaat zijn goedgekeurd.

Alle jaagpaarden moeten bij het voorttrekken der schepen en houtvlotten worden begeleid door bekwame jagersknechts, met de jaagdienst bekend, minstens 18 jaren oud en niet aan den drank verslaafd.

Art. 58. Wanneer de paarden eenmaal voorgespannen zijn en de schipper of bevelvoerder van het gejaagd wordende vaartuig of vlot alsdan mogt verkiezen daarvan geen verder gebruik te maken, moet niettemin daarvoor het volle jaagloon tusschen de twee stations betaald worden, ten ware door den schipper of bevelvoerder met den betrokken jagersbaas een accoord mogt zijn getroffen voor den afstand, waarvoor hij verlangd te worden gejaagd.

Art. 59. Alle voorkomende jaagvrachten moeten door den jagersbaas aan den sluiswachter worden opgegeven. Deze bepaalt, ingeval van verschil, het getal paarden, dat voor het schip noodig is in overleg met den loods, den schipper of bevelvoerder van het vaartuig en den jagersbaas; zoowel het jaargetijde als wind en weder worden hierbij in

aanmerking genomen. Hij regelt het jaagloon volgens tarief en geeft daarvan bewijs van ontvangst af. Het overjagen moet in behoorlijken tijd geschieden ter beoordeeling van den sluiswachter, die daarbij het weêr in aanmerking neemt.

Art. 60. Het is verboden meer dan twee paarden naast elkander aan de jaaglijn te spannen.

Art. 61. De jagers zorgen zooveel mogelijk de lijn strak te houden als zij over eenig schip of houtvlot jagen en tijdig genoeg te laten vallen, wanneer zij niet overjagen; voorts moeten zij bij de sluizen, en desgevorderd bij de bruggen, de lijn spoedig los maken.

Zij zijn gehouden, zoowel bij nacht als bij dag, den stuurman, schipper of bevelvoerder bij tijds te waarschuwen, wanneer hun eenig vaartuig te gemoet komt, wanneer zij eene brug of kromte moeten varen, en in het algemeen bij alles, wat in de vaart hinderlijk kan zijn.

Art. 62. Het doorsnijden der jaaglijnen en trossen van andere schepen wordt ten strengste verboden.

Art. 63. De jagers moeten zich zoowel jegens de kanaalbeambten als jegens de schippers of bevelvoerders der schepen en de loodsen bescheiden gedragen en zich onderwerpen aan de uitspraak der sluiswachters, behoudens beroep op den ingenieur van den waterstaat belast met het beheer van het kanaal.

Zij mogen geen sterkendrank, fooijen of andere geschenken van de bevelvoerders der schepen aannemen.

§ 4. *Van het loodsen.*

Art. 64. Wanneer een schip, waarop zich een loods bevindt, de havens, de sluizen en het kanaal bevaart, wordt de loods beschouwd te staan onder de bevelen van de ambtenaren van het kanaal, en meer bijzonder van de daartoe behoorende havenmeesters.

De loods is aan die ambtenaren, voor zooveel de politie van het kanaal behoeft, gehoorzaamheid verschuldigd.

Art. 65. De loodsen zijn gehouden zich ordelijk en bescheiden te gedragen, jegens de waterstaats- en kanaal beambten.

Art. 66. Loodsen, die zich tijdens de loodsreis op het kanaal aan misbruik van sterken drank schuldig maken, of die volgens verklaring van den schipper of bevelvoerder, in beschonken toestand de reis willen aanvaarden, kunnen geweerd en voorloopig in hunne dienst geschorst worden door de beambten van het kanaal. De havenmeester zal het straffen van die loodsen voordragen aan den inspecteur van het loodswezen in het betrokken district.

De havenmeester geeft van die voordragt onmiddellijk kennis aan den hoofdingenieur.

Art. 67. Wanneer de loodsen in dienst zijn moeten zij steeds een gedrukt exemplaar van dit reglement bij zich hebben; zij zijn verpligt de schippers of bevelvoerders der schepen daarmede zoo veel mogelijk bekend te maken.

Art. 68. Ingeval een loods zich aan overtreding van eene der bepalingen van dit reglement schuldig maakt, of wel door onachtzaamheid, moedwil of andere oorzaken de schuld mogt zijn dat aan 's Rijks werken op of langs het kanaal schade wordt toegebragt, of een schip aan den grond wordt gezet of schade ondervindt, zal de havenmeester het straffen van den loods voordragen aan den inspecteur van het loodswezen in het betrokken district.

De havenmeester geeft van die voordragt onmiddellijk kennis van den hoofdingenieur.

Art. 69. Wanneer een schip schade heeft gevaren aan een der werken van het kanaal door Voorne, zal de loods verpligt zijn daarvan kennis te geven aan den havenmeester, dadelijk bij zijne aankomst aan de schutsluis waarheen het schip vaart, en wel vóór dat eenige werkzaamheden tot schutting worden aangevangen met vermelding der oorzaak van de schade en waarin deze bestaat, alsmede van al wat daartoe betrekking kan hebben; ten einde den havenmeester in de gelegenheid te stellen, ingevolge zijne instructie, dadelijk dien betrekkelijk te kunnen handelen.

§ 5. *Van de stoomvaart en van de schepen waarmede geregeld, of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.*

Art. 70. Zonder vergunning van Gedeputeerde Staten mag geen stoomboot het kanaal met grootere snelheid bevaren dan van honderd (100) el in de minuut. Het mag alzoo den afstand van sluis tot sluis in niet minder dan één uur en veertig minuten afleggen.

De ingenieur is bevoegd schriftelijk eene grootere snelheid toe te staan aan kleine stoomschepen van minder diepgang dan een el vijftig duim (1.50), die enkele malen het kanaal bevaren: deze meerdere snelheid mag hoogstens twee honderd (200) el in de minuut bedragen.

Art. 71. Bij het verleenen van concessie kan voor schroefstoombooten, die een diepgang hebben van twee el vijf en zeventig duim (2.75 el) en meer, nimmer eene grootere snelheid dan van 150 el in de minuut worden toegestaan.

Voor kleinere schroefstoombooten kan bij te verleenen concessien grootere snelheid worden toegelaten, maar nimmer mag de snelheid van 250 el in de minuut worden overschreden.

Art. 72. Voor raderstoombooten, die een diepgang hebben van twee el vijf en zeventig duim (2.75 el) en meer, mag nimmer eene grootere snelheid dan van 120 el in de minuut worden toegestaan.

Voor kleinere raderstoombooten kan bij de concessie grootere snelheid worden toegelaten, echter niet grooter dan van 200 el in de minuut.

Art. 73. Bij de aanvraag om vergunning tot het doen varen eener stoomboot op het kanaal moet het volgende worden opgegeven:

1°. de afmetingen en diepgang van het schip:

2°. de afmetingen en inrigting der werktuigen;

3°. de naam, herkomst en bestemming van het schip;

4°. de naam en woonplaats van den eigenaar en van den bevelvoerder. Alles wordt daarin zoo duidelijk omschreven, dat later kan worden nagegaan of de boot, die op het kanaal vaart dezelfde is, waarvoor vergunning is verleend.

Art. 74. De aanvraag om vergunning tot het oprigten van eene geregelde stoombootdienst voor het vervoer van personen en goederen moet, behalve de opgave bepaald bij het vorig artikel, ook nog bevatten, die:

1°. van de plaatsen van vertrek en van aankomst, en van die, waar de boot onderweg zal aanleggen; van de uren van vertrek en van aankomst en van die, waarop de boot ongeveer de tusschenplaatsen zal aandoen;

2°. van den prijs der personen en goederenvracht, in Nederlandsche munt, voor den afstand tusschen de plaats van vertrek en ieder der tusschenplaatsen, alsmede de plaats van aankomst, en voorts over den afstand van de eene tusschenplaats tot de andere.

Art. 75. De proefnemingen geschieden ten koste der eigenaren van de stoombooten in tegenwoordigheid van den hoofdingenieur vergezeld van eenen havenmeester. Voor eigenaren worden gehouden, de concessionarissen der stoombootdienst, of vooral wanneer het buitenlandsche stoomschepen geldt, de bevelvoerders.

Art. 76. In de concessie voor het in de vaart brengen eener stoomboot, wordt uitdrukkelijk de boot aangewezen, waarvoor de vergunning is gegeven en het maximum van haren diepgang, alsmede de grootste snelheid waarmede de boot op het kanaal mag varen.

Art. 77. In de concessie tot het oprigten eener geregelde stoombootdienst worden wijders bepaald:

1°. de plaatsen van vertrek en aankomst en die waar de booten onderweg moeten aanleggen;

2°. de prijzen voor het overbrengen van personen en goederen.

Voor de in- en de ontscheping tusschen twee halten is verschuldigd de vrachtprijs van de naastvoorgaande tot de eerstvolgende plaats der in- of ontscheping.

Art. 78. De vergunning der stoombootdienst wordt ingetrokken, zoodra behoorlijk blijkt, dat, ten gevolge van onachtzaamheid of gebrek aan voorzorg van den bevelvoerder of de bemanning ongelukken zijn veroorzaakt dat de veroorloofde snelheid overschreden wordt, of dat eenige andere overtreding van dit reglement herhaaldelijk heeft plaats gehad.

De Minister van Binnenlandsche Zaken is ook bevoegd, na Gedeputeerde Staten te hebben gehoord, het gebruik van stoomkracht op het kanaal in het algemeen of in het bijzonder te ontzeggen, zoo het blijkt dat zulks in het belang der scheepvaart, van het kanaal of van de aangrenzende polders noodzakelijk is.

Art. 79. De bevelvoerders der stoomschepen onderwerpen zich aan de maatregelen van politie die verordend zijn of worden, om de overtuiging te erlangen of de bepalingen omtrent de snelheid en de geheele dienst naar behooren worden nagekomen.

Art. 80. Bij het invaren van het kanaal wordt aan den bevelvoerder van elk stoomschip door den havenmeester kosteloos een reispas afgegeven, waarop het uur van vertrek en van aankomst aan de kanaalsluizen door den aanwezigen kanaalbeambte wordt afgeteekend.

Stoombooten voor het vervoer van personen of goederen en die het kanaal dagelijks op dezelfde uren bevaren, kunnen door den ingenieur van den waterstaat, met het beheer van het kanaal belast, bij schriftelijke vergunning tot wederopzeggens toe, van deze bepaling worden vrijgesteld.

Art. 81. Aan iedere stoomboot moet de waterlijn, aanwijzende den geoorloofden diepgang, rondom met eene afstekende kleur zijn geverwd, volgens opgave van den hoofdingenieur van den waterstaat en ten koste van den concessionaris.

Art. 82. De schroef of eenig ander gedeelte van de boot mag niet beneden de kiel uitsteken.

Art. 83. Op de ketels en de werktuigen der stoombooten, het kanaal bevarende, zijn de bestaande of nog in te voeren bepalingen nopens hunne inrigting en het toezigt daarover van toepassing.

De overblijfselen van de vuren der stoomtuigen worden in het kanaal niet over boord geworpen, maar bewaard tot dat een der uiteinden van het kanaal is bereikt.

Bij aankomst te dier plaatse worden de overblijfselen der vuren aan den betrokken havenmeester, op zijne vordering, vertoond en telkens wanneer hij dit vordert, gelost eer de boot weder van daar vertrekt.

Art. 84. Het gedeelte der booten, waar zich de werktuigen en de ketels bevinden, moet van het overige gedeelte zijn afgescheiden door houten beschotten, stevig vervaardigd en geheel belegd met bladijzer ter dikte van een Nederlandsche streep en met de randen over elkander liggende.

De vloer en het binnenbeschot van het vertrek dat tot keuken dient, moet evenzeer met bladijzer zijn belegd. De kolenhokken moeten afgezonderd zijn en zoodanig ingerigt, dat de lucht er vrijelijk in en rondom spelen kan.

Art. 85. Nopens het voeren van seinlichten, gedragen zich de schippers of bevelvoerders der stoombooten naar Ons besluit van 28 Junij 1858 (*Staatsblad* n°. 55).

Art. 86. Het verdek der booten, dienende tot vervoer van personen, moet zijn voorzien van leuningen of van eene verschansing, hoog genoeg voor de veiligheid der reizigers.

Art. 87. Wanneer de schoorsteenen kunnen gestreken worden en geen tegenwigt hebben, moet op het verdek voor iederen schoorsteen een stoel stevig en voldoende zijn ingerigt om hem nedergelaten, te ondersteunen.

Art. 88. De stoombooten moeten altijd voorzien zijn van:

1°. eene reddingboei van kurk, 12 à 15 pond zwaar, en van eene zich in goeden staat bevindende bijl, binnen het bereik van den stuurman;

2°. eene rookdoos, van de soort die voor het verleenen van hulpbetoon aan bedwelmden, van regeringswege, wordt gebruikt;

3°. twee ankers, zoodanig geplaatst, dat men ze zoo noodig dadelijk kan laten vallen, verbonden aan voldoende ankertouwen of kettingen.

Art. 89. Het is verboden, onder welk voorwendsel en met welk doel ook, de veiligheidskleppen te bezwaren, en het werktuig onder eene hoogere drukking te doen werken dan in de concessie of het procesverbaal van opneming der ketels is aangeduid.

Art. 90. Het is verboden:

1°. de stoombooten te laten varen met grootere snelheid dan bepaald is;

2°. haar zoo zwaar te laden dat de waterlijn, in art. 81 bedoeld, beneden de oppervlakte van het water kome:

3°. zonder bijzondere vergunning andere stoombooten te gebruiken dan waarvoor concessie is bekomen;

4°. eene stoomboot tot eene andere dienst op het kanaal te gebruiken dan in de concessie is bepaald.

Art. 91. Aan boord van iedere stoomboot moeten zijn:

1°. een bevelvoerder;

2°. een machinist;

3°. een of meer stokers;

4°. een genoegzaam aantal manschappen.

Art. 92. De bevelvoerder heeft de leiding der boot en is verantwoordelijk voor de handhaving van de goede orde en politie aan boord.

Hij komt al de maatregelen van voorzorg na, die bij dit reglement zijn voorgeschreven of hem door de kanaalbeambten en loodsen, in het

belang van de kanaalwerken of van de algemeene scheepvaart, worden bevolen.

Art. 93. De machinist is belast met het toezigt over en de leiding van de werktuigen. Hij moet in het bijzonder met zorg waken, dat de toevoer van water naar de ketels voldoende geschiede en elk oogenblik tegen het verbruik van stoom en elk ander verlies van water opwege, opdat nimmer de wand der ketels ergens gloeijend worde. Hij bestuurt de stokers.

De machinist en de stokers moeten ieder voor zooveel hem betreft, bij de behandeling van de werktuigen en het vuur, de maatregelen van voorzorg in acht nemen, die bij de wetten en reglementen nopens dit onderwerp zijn voorgeschreven.

Art. 94. Het is aan een ieder die niet tot de manschappen der boot behoort, verboden eenige manoeuvre aan boord te doen of te leiden.

Art. 95. Aan boord van de stoombooten moet steeds een register voorhanden zijn, waarvan alle bladzijden door den in de concessie aangewezen ambtenaar gekantteekend en gewaarmerkt zijn, en waarin de reizigers de bevoegdheid hebben, hunne klagten en aanmerkingen op te teekenen, betrekkelijk den gang der boot, de averijen of ongevallen en het gedrag der bemanning.

De reizigers zijn verpligt die aanmerkingen en klagten te onderteekenen, met bijvoeging van hun naam, beroep en woonplaats.

Dit register moet aan de besturen der gemeente, waaronder de plaatsen van vertrek en aankomst, alsmede die waar de stoomboot moet aanleggen, zijn gelegen en aan de ambtenaren van den Waterstaat en de kanaalbeambten, zoo dikwijls zij het verlangen, worden vertoond.

Art. 96. Aan het register in het vorig artikel bedoeld, moet steeds gehecht zijn een uittreksel uit dit reglement, betrekkelijk de stoomvaart en een afschrift van de concessie tot het oprigten der stoombootdienst, door een havenmeester voor gezien geteekend.

Art. 97. In elk der vertrekken voor reizigers op de stoombooten moet hangen eene lijst van de vrachtprijzen van personen en goederen, tevens opgevende:

a. de plaatsen van vertrek en van aankomst en de tusschenplaatsen waar de booten moeten aanleggen;

b. den gewonen duur der vaart op- of afvarende;

c. hoe lang de booten zich op de tusschenplaatsen ophouden;

d. dat aan boord aanwezig is het in art. 95 bedoeld register met bijvoeging der in art. 96 vermelde stukken.

Art. 98. Het register in art 95 bedoeld en de stukken die daaraan ingevolge art. 96 moeten gehecht zijn, alsmede de in art. 97 voorgeschreven lijst, moeten in het Nederlandsch, in het Fransch, in het Engelsch, in het Hoogduitsch en in het Noordsch zijn gesteld.

Art. 99. De kanaalbeambten en loodsen zijn bevoegd zich ten allen tijde te verzekeren, dat de bevelvoerder, de machinist en minstens *één* stoker zich aan boord bevinden, dat de boot niet zoo zwaar is geladen, dat de waterlijn onder water geraakt, en dat de veiligheidskleppen niet zijn bezwaard.

Art. 100. De in- en ontscheping van personen moet, behalve in de schutkolken en aan de steigers, geschieden door eene kleine brug, van de boot naar den oever gelegd.

Het gebruik van losse planken is verboden. Zoo bij de aankomst eener stoomboot aan eene algemeene aanlegplaats, deze reeds door andere stoombooten is ingenomen, moeten de bevelvoerders van deze over hunne booten overtogt geven aan de personen en goederen, die van de andere boot komen of daarheen gaan. Zoolang de in- of ontscheping duurt moet de werking der stoomtuigen stilstaan.

Art. 101. De ondernemers van stoombootdiensten zijn verpligt tot inneming, alleen van die goederen, welke naar de plaats van aankomst of naar de plaatsen, waar de boot moet aanleggen, zijn bestemd.

Art. 102. De reizigers moeten bij het aan boord komen, opgeven, in welke klasse zij eene plaats verlangen, alsmede de plaats, waar zij de boot willen verlaten.

Tegen de voldoening van dezen vrachtprijs wordt hun een briefje gegeven, meldende:

1°. de klasse der plaats, waarvoor zij betaald hebben;

2°. den dag der betaling en het bedrag daarvan;

3°. de plaats waar zij op de boot kwamen en die, waar zij haar willen verlaten.

Art. 103. De vrachtgoederen moeten zoo noodig vergezeld zijn van verklaringen of bewijzen, die voor de plaatselijke belastingen of de in- en uitgaande regten worden gevorderd.

Zoo de vrachtgoederen daarvan niet behoorlijk zijn voorzien, kunnen zij geweigerd worden.

De goederen waarover met de ambtenaren der plaatselijke belasting of die der in- en uitgaande regten verschil ontstaat, dat de vaart kon vertragen, mogen achter gelaten worden.

Art 104. De reizigers, die ten gevolge van nietvoldoening aan de voorschriften nopens de plaatselijke belastingen of de in- en uitgaande regten eenig verwijl zouden veroorzaken, mogen eveneens worden achtergelaten, in welk geval zij echter noch op de teruggaaf van de betaalde vracht, noch op eenige andere vergoeding van den ondernemer der stoombootdienst aanspraak hebben.

Art. 105. De vertrekken voor de reizigers bestemd, moeten zoodra het donker wordt, verlicht, en zoowel in het najaar of voorjaar als in den winter verwarmd worden.

In het paviljoen of de eerste kajuit mag niet worden gerookt.

Art. 106. De bevelvoerder moet de klok doen luiden of de stoomfluit doen werken:

1°. bij het naderen der bruggen, sluizen en de plaatsen, waar de boot moet aanleggen;

2°. op de gedeelten van het kanaal waar de ontmoeting van twee vaartuigen ongelukken kan veroorzaken;

3°. gedurende de vaart bij mistig weder, ingevolge art. 11 van het Koninklijk besluit van 9 December 1845 (*Staatsblad* n°. 68).

Art. 107. Onverminderd hetgeen in art. 14 is voorgeschreven, moet de bevelvoerder den gang der boot tot eene snelheid van hoogstens 100 el in de minuut doen verminderen, bij het varen door bruggen, in en uit sluizen, in de havens alsmede bij het naderen van of varen langs stilliggende of varende schepen en vlotten, uitbaggeringen of kanaalwerken, die gemaakt of hersteld worden.

In het laatste geval moet hij bovendien zich gedragen naar hetgeen in het belang der onderhanden werken wordt bevolen door den beambte onder wiens toezigt die werken worden uitgevoerd.

De kanaalbeambten en loodsen kunnen wijders vorderen, dat de bevelvoerder den gang der boot doe verminderen, bij de plaatsen, waar dit volgens het gevoelen van den hoofdingenieur van den waterstaat door den toestand der dijken of kanaalboorden wordt geëischt.

Art. 108. Het is verboden wegens vervoer van personen en goederen meer dan de verschuldigde vracht te vorderen.

Zoo behoorlijk wordt bewezen, dat dit herhaaldelijk geschiedt, wordt de concessie ingetrokken.

Art. 109. De bepalingen van dit reglement zijn ook van toepassing op de reeds bestaande stoombootdiensten.

Art. 110. De bepalingen der voorgaande artikelen betrekkelijk de stoombootdiensten tot geregeld vervoer van personen en goederen, zijn ook verbindend voor andere schepen, die tot gelijke dienst zijn bestemd, voor zoo ver die bepalingen daarop van toepassing kunnen zijn.

TITEL II.

BEPALINGEN TER INSTANDHOUDING VAN HET KANAAL EN HETGEEN ER TOE BEHOORT.

Art. 111. Het is, behoudens verkregen regten, verboden;

1°. Zonder vergunning van den Minister van Binnenlandsche Zaken:

a. water uit het kanaal af te leiden of daarop nieuwe waterleidingen te doen uitloopen;

b. hetzij op den bodem van het kanaal, hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden tot het kanaal behoorende, eenig werk uit te voeren, iets op te rigten of te planten, eenige doorsnijding te maken, riolen aan te leggen of bestaande geheel of ten deele te digten;

2°. Zonder vergunning van den Commissaris des Konings, hetzij op den bodem van het kanaal hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden tot het kanaal behoorende, eenige aanleg-, los- of ladingplaats, trap, stoep, steiger, voetpad, oprid of leuning te maken.

Art. 112. Binnen den afstand van vijf palm, gemeten uit den buitenkant der bermslooten of andere scheidinglijnen tusschen de gronden van het kanaal en de naastbij gelegen bijzondere eigendommen mogen geene heggen, en binnen den afstand van twee el, op gelijke wijze gemeten, mogen geene hoog opschietende boomen geplant worden.

Art. 113. Het is verboden het gebruik der jaagpaden, dijken of boorden van het kanaal op welke wijze ook te belemmeren; in het kanaal of de bermslooten, de sluizen, bruggen of eenig ander deel van het kanaal iets te werpen, te laten vallen, drijven of loopen, dat de doorvaart kan belemmeren, aan de schepen schade doen of den loop van het water kan hinderen.

Ook is het verboden aan of op de zijwegen of bermen langs het kanaal eenig vuilnis te werpen, of daarop ankers, kettingen, kabels, booten of andere voorwerpen te plaatsen, alsmede de bermen, dijken, jaagpaden, kunstwerken, beplantingen, rietgewas, en hetgeen verder tot het kanaal behoort, te berooven, beschadigen of bederven.

Art. 114. Zoo van eenig schip in het kanaal een anker of touw verloren wordt, is de bevelvoerder, zoo hij het zelf niet onmiddellijk opvischt of kan vinden, gehouden onverwijld opgave van het verlorene te doen aan den naastbijzijnde havenmeester of aan eenig ander kanaalbeambte, ten einde tot het verder opvisschen toestemming te erlangen, of opdat deze alsdan het voorwerp ten koste van den bevelvoerder doe opvisschen en het hem na terug ontvangst dezer kosten, uitreike.

Aan ieder ander is het visschen naar blinde ankers, touwen, of andere voorwerpen verboden, behoudens aan hen die daartoe schriftelijk door den havenmeester of de kanaalbeamten zijn gemagtigd.

Indien touwen, blinde ankers, kettingen of andere gezonken voorwerpen van eenige waarde, bij het dreggen of ligten van ankers als anderzins worden opgehaald, moet daarvan aan den havenmeester kennis worden gegeven, opdat het bergloon kunne worden genoten, ingevolge de bepalingen van Titel VII, 2de boek van het Wetboek van Koophandel en het Koninklijk besluit van den 23sten Augustus 1852 (*Staatsblad* n°. 141).

Art. 115. Het is verboden op de bermen, dijken, kunstwerken, en hetgeen verder tot het kanaal behoort, goed te leggen of op te hangen om te bleeken of te droogen.

Art. 116. Het is verboden zonder uitdrukkelijke vergunning van den Commissaris des Konings, de jaagpaden, de dijken en de verdere gronden van het kanaal, voor zooveel zij niet tot openbare wegen ten dienste van allen zijn bestemd, te berijden. Dit mag alleen geschieden met jaagpaarden, met de rijtuigen vervoerende ambtenaren van den waterstaat of kanaalbeambten, alsmede met wagens waarmede bouwstoffen voor de uitvoering van kanaalwerken worden vervoerd, mits daartoe van den ingenieur van den waterstaat met het beheer van het kanaal belast, vergunning is bekomen, en eindelijk ook met de rijtuigen van landeigenaren, die regt van uitweg hebben of erlangen, voor zoover het terrein betreft, waarover dat regt zich uitstrekt.

Art. 117. Op de bermen, dijken, jaagpaden en verdere gronden tot het kanaal behoorende, mag geen vee, van welken aard ook, weiden, loopen of gedreven worden, dan met schriftelijke vergunning van den havenmeester. Van deze bepalingen zijn uitgezonderd de verpachte gronden waaromtrent andere bepalingen mogten zijn of worden vastgesteld.

Art. 118 De paarden, aangespannen of niet, en het vee, zonder geleider of wachter, op de gronden tot het kanaal behoorende, gevonden, worden aangehouden en geschut, ten koste van den daarop regthebbende, die daarenboven wegens overtreding van dit reglement straf beloopt.

Art. 119. Nergens mag op eenig terrein tot het kanaal behoorende, hout, steen, kalk, eene andere bouwstof, ballast, mest of wat ook, noch uit vaartuigen geloste of ter lading bestemde goederen worden nedergelegd, dan met schriftelijke vergunning van den ingenieur van den waterstaat, met het beheer van het kanaal belast. In de vergunning, die in allen geval slechts voor een daarin te bepalen termijn geldend is, wordt vermeld binnen welken tijd de bouwstoffen en goederen moeten worden opgeruimd. Des noodig wordt daarin ambtshalve voorzien, en naar mate de hoofdingenieur dit geraden oordeelt, worden die goederen en bouwstoffen op kosten van den eigenaar naar eenig ander terrein van het kanaal waar zij niet hinderen vervoerd, of wel in het openbaar verkocht, met inachtneming der bepalingen van de drie laatste zinsneden van art. 40.

Art. 120. Het is verboden de uit schepen geloste of ter lading bestemde goederen langer dan veertien dagen op eene gewone laad- en losplaats te laten liggen.

Goederen die langer dan dezen tijd aldaar blijven liggen zonder schrif-

telijke vergunning van den hoofdingenieur van den waterstaat, worden ambtshalve op kosten van den overtreder weggevoerd,

Art. 121. De wal, oever, gewone laad- en losplaats of eenige andere kanaalgrond mag niet tot verkoopplaats worden gebezigd.

Art. 122. Het is verboden over de kanaalbruggen anders dan stapvoets te rijden en ze over te trekken, voor dat zij geheel gesloten zijn.

Art. 123. Het is aan ieder verboden eene brug te wippen, te draaijen, te openen of te sluiten, de sluisdeuren te openen of te sluiten, schuiven of schotbalken te ligten, of tot het een of ander de hand te bieden, ten zij met toestemming of op uitdrukkelijk verzoek van de kanaalbeambten.

TITEL III.

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREKKELIJK HET GEBRUIK VAN HET KANAAL EN ZIJNE HAVENS.

Art. 124. Zoodra een schip op eene der havens van het kanaal gekomen is, moet de schipper of bevelvoerder zich bij den betrokken havenmeester vervoegen om diens bevelen te ontvangen met betrekking tot de plaatsing en behandeling van het schip, de doorschutting enz.

Art. 125. Het is verboden op de rivieren de Nieuwe Maas en het Haringvliet binnen den afstand van 60 el uit de hoofden van het kanaal schepen of vlotten te leggen of te doen leggen.

Art. 126, De ligplaatsen der schepen worden door den betrokken havenmeester aangewezen.

Geen schip mag zonder vergunning eene andere ligplaats innemen. Geene ankers mogen van de schepen in of langs de havens worden uitgebragt om er aan te verhalen of stil te liggen.

Daartoe worden de aanwezige meerpalen of ducdalven gebruikt.

Art. 127. De binnenlandsche vaartuigen moeten voor de zeeschepen, en deze voor de schepen van 's Rijks Marine plaats maken, naar mate de havenmeester dit oordeelt noodig te zijn.

Art. 128. Geene schepen mogen met volle zeilen of het volle stoomvermogen eene der havens aandoen. Zij moeten hunnen gang buiten de havens reeds zoodanig minderen, dat die in de havens zoo gering mogelijk zij.

De schepen moeten zoodra zij binnen de hoofden zijn gekomen de ra's toppen en langscheeps brassen en de losse kluiverboomen en jaaghouten inhalen onverminderd de bepalingen vervat in artt. 2 en 6 van dit reglement.

Het staat echter aan de havenmeesters vrij in sommige gevallen vrijstelling te verleenen van het inhalen der kluiverboomen en jaaghouten. De schade die daardoor mogt gevaren worden, blijft voor rekening van den schipper of bevelvoerder.

Art. 129. Het is verboden aan boord van de in de havens of het kanaal liggende schepen, kanon-, geweer- of pistoolschoten te lossen of vuurwerk af te steken.

Art. 130. Onverminderd de verpligting tot naleving der overige bepalingen der wet van 26 Januarij 1815, (*Staatsblad*, n°. 7), zijn de schippers of bevelvoerders, krachtens art. 35 dier wet, op de daarbij bepaalde boete van vijf honderd gulden verpligt, dadelijk bij aankomst in de haven, aan den havenmeester opgaaf te doen van de hoeveelheid buskruid of vuurwerken die zij aan boord hebben, onverschillig of het voor eigen gebruik dan wel voor den handel is bestemd.

Op de eerste aanvraag van den havenmeester, moeten de schippers of bevelvoerders dat buskruid en die vuurwerken afgeven, opdat een en ander onder militair geleide in 's Rijks magazijn kunne worden geborgen.

Ingeval van weigering, kan de betrokken havenmeester, onverminderd de wegens overtreding dier wetsbepaling beloopen straf, aan zijn bevel tot afgifte, ten koste van den onwillige, des noods ondersteund door den sterken arm, gevolg doen geven.

Het kruid en de vuurwerken worden aan de schippers en bevelvoerders bij het verlaten der haven, op hunne aanvraag terug gegeven.

De kosten voor het van boord halen en weder aan boord terugbrengen bedragen:

wegens het militair geleide: voor den onderofficier of conducteur f 0.75; voor den marinier of soldaat f 0.50; voor elke hoeveelheid buskruid, meer dan 25 Nederlandsche ponden bedragende; beneden die hoeveelheid geschiedt het vervoer zonder militair geleide en derhalve kosteloos;

wegens het opbergen:

voor elk vat, kist of kollie, waarin zich buskruid of vuurwerken bevinden, 7½ cent als magazijns werkgeld.

Deze belooning, strekkende ten bijzondere voordeele van hen, die het geleide uitmaken of met het bergen zijn belast, is, zoowel bij het afgeven als bij het terugbrengen, verschuldigd, en moet door den schipper of bevelvoerder aan den havenmeester worden voldaan.

De schepen die slechts één of hoogstens twee etmalen in de haven of het kanaal vertoeven, om weder naar de reede of naar zee te gaan, kunnen van het aan wal brengen van hun buskruid en hunne vuurwerken door den havenmeester worden vrijgesteld.

De schippers of bevelvoerders zijn in geval van vrijstelling verpligt de voorzorgen te nemen, welke de havenmeester ter voorkoming van onheilen noodig acht.

Het al dan niet inschepen en het aan boord houden van buskruid op de oorlogschepen, wordt alleen door den directeur en kommandant der Marine, of bij diens afwezigheid door den officier met het kommandement belast, geregeld, die daarvan den havenmeester doet kennis geven, opdat deze bij het vervoer van buskruid, vuurwerken of schietkatoen op de koopvaardijschepen waar langs het wordt vervoerd, de vereischte maatregelen van voorzigtigheid doe nemen.

Wijders kan de inlading van buskruid, vuurwerken of schietkatoen in een in de haven liggend schip door den havenmeester worden verboden, zoodra hem dit voor de veiligheid der rijkswerken of der overige in de haven liggende schepen noodig voorkomt.

Na de inlading moet het schip, zoodra dit door den havenmeester wordt bevolen, de haven verlaten, bij gebreke waarvan het voor rekening van den schipper of bevelvoerder door de zorg van den havenmeester uit de haven wordt verwijderd.

Het wordt voorts aan de schippers of bevelvoerders van schepen, welke uitsluitend met buskruid zijn geladen, uitdrukkelijk verboden, om zonder schriftelijke vergunning van den havenmeester, eene ligplaats in het kanaal of zijne havens in te nemen.

Art. 131. Niemand mag fel brandende of ligt ontvlambare stoffen zoo als pek, teer, harpuis, olie en talk aan boord koken; smelten of warmen.

Op aanvraag van den schipper of bevelvoerder, wijst de havenmeester daartoe eene geschikte plaats aan.

Art. 132. Niemand mag eenige ballast, zand, steen of andere zinkbare stoffen, van welken aard ook, in het kanaal of de havens over boord werpen.

Zoodanige voorwerpen moeten op last der kanaalbeambten, dadelijk door of van wege den betrokken schipper of bevelvoerder, of bij nalatigheid te zijnen koste opgevischt worden. Ook is het verboden langs de havenboorden, aan of op de zijwegen of bermen langs het kanaal of de havens eenig vuilnis te werpen of daarop ankers, kettingen, kabels, booten of andere voorwerpen te plaatsen.

De schippers of bevelvoerders moeten zorgen, dat geene ligters, vlotten of balken bij hunne schepen in gebruik zich los of ongemeerd bevinden.

Het is verboden eenig voorwerp uit de schepen op de boorden of zijpaden der havens te brengen of te ontladen dan met schriftelijke vergunning van den havenmeester.

Art. 133. Bij het laden of lossen van de schepen mag geene versperring van wegen of bermen, noch beschadiging van boorden plaats hebben.

Bij lossing of lading van zand, ballast, graan, steenkolen of andere soortgelijke voorwerpen moeten de schippers of bevelvoerders een zeil of kleed van den wal op het scheepsboord of van het eene op het andere schip leggen.

Wanneer schepen naast elkander zijn geplaatst moet men door het uitbrengen van trossen of ankers de vereischte voorzorgen nemen, dat de ligters ter zijde der meer binnenwaarts gelegene schepen, bestemd voor de lading of lossing geene schade kunnen bekomen.

De bevelvoerders der naast elkander liggende schepen zijn verpligt, ten gerieve van elkander de noodige ruimte te maken tot het bezigen van ligters.

Art. 134. Bij plaats hebbende herstellingen en vernieuwingen van de havenwerken of uitdiepingen der havens zijn de schippers of bevelvoerders verpligt te zorgen, dat geene schade aan de daarbij gebezigde steigers, heijen, bokken of andere werktuigen, noch aan de vaartuigen worde toegebragt. Bij zoodanige schade wordt gehandeld ingevolge artt. 162, 163 en 164.

Voorts mag geen touwwerk of kettingen aan deze steigers enz. vastgemaakt of het schip daartegen of tegen de glooijingen door uithouders gestut worden.

Art. 135. Tusschen zons onder- en opgang mogen op geene in de havens of in het kanaal liggende schepen klokken geluid worden, dan ingeval van brand of ander onheil aan boord van eenig schip, als wanneer het luiden als een teeken van onheil en als een roep om hulp wordt aangemerkt.

Art. 136. Aan boord van elk schip in de havens of het kanaal moet de schipper of bevelvoerder des nachts behoorlijk wacht op het dek doen houden.

Art. 137. De schipper of bevelvoerder van ieder schip is op zijne verantwoordelijkheid, verpligt alles in het werk te stellen wat tot voorkoming van brand op het vaartuig kan dienen. Hij zorgt dat van 1°. April tot 31 October, des avonds ten 9 uur alle vuren in de kombuizen en op gevaarlijke plaatsen uitgedaan zijn, en zonder buitengewone noodzakelijkheid, vóór des ochtends 5 uur niet weder worden ontstoken, en dat van 1°. November tot 31 Maart de gemelde vuren des avonds ten 8 uur uitgedaan zijn, en buiten volstrekte noodzakelijkheid niet vóór des ochtends 6 uur weder worden ontstoken.

Voor die buitengewone gevallen moet schriftelijke toestemming van den havenmeester worden verkregen en alsdan bij het vuur steeds eene behoorlijke wacht gehouden worden.

Voorts moeten vóór middernacht het licht en de kleine vuren zijn uitgedaan, en ook deze niet dan op de bovengemelde tijdstippen weder ontstoken worden, met uitzondering van één licht, dat in een behoorlijk besloten lantaarn brandende mag worden gehouden.

Art 138. De schipper of bevelvoerder op wiens schip brand is ontstaan, moet dadelijk de klok van het schip doen luiden en een man zijner equipage onder aanhoudend geroep van brand, afzenden naar den havenmeester.

De schippers of bevelvoerders, der overige schepen, die niet zoo digt bij den brand liggen dat de bemanning tot eigen behoud dadelijk werkzaam moet zijn, zetten zoo veel manschappen als eenigzins kunnen gemist worden aan wal, die zich naar het brandspuitmagazijn begeven, ten einde zoo noodig bij het aanvoeren der brandspuiten behulpzaam te zijn, en overigens te verrigten wat de burgemeester of de havenmeester, en bij hunne afwezigheid de kanaalbeambten, tot wering van verdere onheilen en ter spoedige blussching, noodig oordeelen.

Art. 139. De schippers of bevelvoerders die met hun schip de haven of het kanaal willen verlaten, geven daarvan vooraf kennis aan den havenmeester die alsdan bepaalt welk schip het eerst moet verhalen.

Art. 140. Zoogenaamde bijleggers, benevens alle andere vaartuigen, die zich ter beoordeeling van den betrokken havenmeester, te lang in eene der havens ophouden, zullen op de eerste aanzegging van den havenmeester in het kanaal schutten en zich behoorlijk vastmeeren, waar dit hun zal worden aangewezen. De daarvoor verschuldigde schutgelden zullen door de gezagvoerders worden betaald, en zonder dat, zal het schip niet weder uit het kanaal worden geschut.

Art. 141. Alle uit het kanaal in eene der havens geschutte schepen zullen onmiddellijk of zoodra mogelijk de haven verlaten; schepen die op bekomen lastgeving van den betrokken havenmeester niet aan deze bepaling voldoen, zullen voor iederen dag, dat zij in een der havens vertoeven, aan liggeld betalen tien gulden (f 10).

Art. 142. Om uitgaande schepen de gelegenheid te geven de havens te verlaten, of als er gespuid wordt, zal door de sluiswachters de *roode vlag* van het oostelijk havenhoofd geheschen worden, en in het laatste geval tevens eene *witte vlag*, met het woord *spui* er in, van de sluiswachterswoning waaijen.

In beide gevallen is het verboden met de schepen nader aan de haven te komen dan op drie kwart kabellengte, gerekend van uit den omtrek der havenhoofden.

Wanneer de monding van eene der havens door schepen verstopt of versperd is, zal de *gele vlag* van het oostelijke havenhoofd geheschen worden.

Alsdan is het verboden op de haven te zeilen, doch is het geoorloofd om, na geankerd te zijn, met trossen daarop te halen.

Art. 143. Bij het invallen van vorst of bij aanhoudende tegenwinden zullen de schepen die zich dan in de buitenhavens mogten bevinden en

naar zee bestemd zijn, op het eerste bevel van den havenmeester moeten worden gebragt naar de reede of worden verhaald en geschut om in de scheepskom of de binnenbassins te worden geborgen, zoo als dit door den havenmeester zal worden geregeld.

De schepen die in dat geval geschut zijn en weder geschut moeten worden, zullen slechts eenmaal verpligt zijn daarvoor schutgeld te betalen.

Wanneer bij besloten water schepen binnenvallen, die men eveneens verlangt te schutten om eene ligplaats te verkrijgen in de scheepskom te Hellevoetsluis, zoo zal door inijzing daartoe gelegenheid worden verschaft.

Art. 144. De havenmeester is verpligt laatstgenoemde schepen (ongeacht hunne grootte) achter elkander te doen liggen, in dien zin, dat het eerst doorgeschutte vaartuig altijd vooraan blijve, en zoo bij opvolging. Hij moet zorgen dat de schepen onderling op zoodanigen afstand geplaatst worden als hij noodig acht, om ingeval van brand op een der bodems, zoo mogelijk de verspreiding daarvan te voorkomen.

Art. 145. De schepen, die reeds in een daartoe gemaakt slop liggen, moeten nadat daartoe gelegenheid is verschaft, op de eersteaanmaning van den betrokken havenmeester hooger op het kanaal verhalen, ten einde plaats te maken voor de schepen die achtervolgens naar binnen schutten.

Art. 146. De schepen die verpligt worden hooger op het kanaal te verhalen, mogen met toestemming van den havenmeester aan de oostzijde van het kanaal worden gemeerd met kettingen of trossen, op de wijze door hem te bepalen.

De schade door het niet opvolgen der gegeven bevelen veroorzaakt, komt voor rekening van den schipper of bevelvoerder van het schip, dat de schade heeft aangebragt.

Art. 147. De havenmeesters moeten het slop ook in de tusschenruimte, die de schepen van elkander liggen, behoorlijk doen open houden, ten einde alle noodeloos verwijl bij het opvaren der schepen voor te komen. Ook zorgen zij dat de buitenhavens tot het doorschutten van schepen steeds open worden gehouden.

Art. 148. De schipper of bevelvoerder is desniettemin verpligt, rondom zijn vaartuig de opening te houden van een el, zoo als is bepaald bij art. 24 van dit reglement.

Art. 149. De kosten van inijzing aan den havenmeester te betalen, worden bepaald als volgt:

voor	schepen	beneden de			20	ton	f	5.
»	»	van	20	tot	30	»	»	7.
»	»	»	30	»	40	»	»	9.
»	»	»	40	»	50	»	»	11.
»	»	»	50	»	75	»	»	15.
»	»	»	75	»	100	»	»	19.
»	»	»	100	»	150	»	»	25.
»	»	»	150	»	200	»	»	30.
»	»	»	200	»	250	»	»	35.
»	»	»	250	»	300	»	»	40.
»	»	»	300	»	350	»	»	45.
»	»	»	350	»	400	»	»	50.
»	»	»	400	»	450	»	»	55.
»	»	»	450	»	500	»	»	60.
»	»	»	500	»	550	»	»	65.
»	»	»	550	»	600	»	»	70.
»	»	»	600	»	650	»	»	75.
»	»	»	650	»	700	»	»	80.
»	»	»	700	»	750	»	»	85.
»	»	»	750	»	800	»	»	90.
»	»	»	800	»	850	»	»	95.
»	»	»	850	»	900	»	»	100.
»	»	»	900	»	950	»	»	105.
»	»	»	950	»	1000	»	»	110.
»	»	»	1000	»	1050	»	»	115.
»	»	»	1050	»	1100	»	»	120.
»	»	boven de			1100	»	»	125.

Art. 150. De kosten bij het vorig artikel bepaald, moeten door de schippers of bevelvoerders voldaan worden voor dat de schepen weder worden geschut.

Art. 151. Zoodra bij invallenden dooi het belang der scheepvaart vordert, dat het ijs in het kanaal worde gebroken en opgeruimd, wordt daarop door den eerstaanwezenden ambtenaar bij de werken van het kanaal, in overleg met den havenmeester, orde gesteld.

Art. 152. De kosten der doorijzing door het kanaal worden naar evenredigheid van de grootte der schepen gedragen door de gezamenlijke schepen, alsdan in het kanaal of zijne havens liggende; door de laatsten voor zooverre zij het kanaal nog moeten passeren.

Art. 153. Daartoe zal de havenmeester in overleg met den eerstaanwezenden ambtenaar bij de werken, een omslag bepalen van zooveel per ton der in het vorige artikel bedoelde schepen, als tot dekking der kosten noodig is.

Deze omslag wordt dadelijk door den havenmeester ingevorderd en geen der tot betaling verpligte schepen geschut, vóór dat het aan deze verpligting heeft voldaan.

TITEL IV.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 154. Door KANAAL wordt overal in dit reglement bedoeld het geheele kanaal door Voorne, met inbegrip van zijne havens en al wat er in de gansche uitgestrektheid toe behoort.

Art. 155. Onder SCHEPEN, worden in dit reglement verstaan alle soorten van vaartuigen; door SCHIPPERS of BEVELVOERDERS worden aangewezen zij, die op het schip of het houtvlot het gezag uitoefenen of met de leiding zijn belast.

Art. 156. De handhaving van dit reglement is opgedragen aan de ambtenaren en de opzigters van den waterstaat, belast met het toezigt over het kanaal, aan de kanaalbeambten, aan de marechaussée, aan de rijksveldwachters en aan de plaatselijke beambten van politie in de gemeenten langs het kanaal.

Art. 157. Onder de handhaving van dit reglement behoort de bevoegdheid tot het, des noods ten koste der overtreders en ondersteund door den sterken arm, doen wegnemen, beletten of verrigten van hetgeen in strijd met dit reglement wordt gedaan of nagelaten; alles onverminderd de straf, die door de niet naleving of overtreding van eenige bepaling van dit reglement is beloopen.

Spoed eischende gevallen uitgezonderd, geschiedt dit niet, dan nadat de belang hebbende door den havenmeester schriftelijk is gewaarschuwd.

Art. 158. Het proces-verbaal eener overtreding van dit reglement moet, zoo het niet is opgemaakt op den eed, afgelegd bij de aanvaarding der bediening, binnen acht en veertig uren na het opmaken onder eede worden bevestigd, ten overstaan van den kantonregter of van het hoofd van het bestuur der gemeente waar het proces-verbaal is opgemaakt.

Art. 159. De processen-verbaal van overtredingen van dit reglement worden gezonden aan den hoofdingenieur van den waterstaat en door dezen zoo noodig, aan den ambtenaar van het openbaar ministerie met de vervolging belast.

Art. 160. De schippers of bevelvoerders zijn ingevolge art. 1403 van het Burgerlijk Wetboek, verantwoordelijk voor de burger-regtelijke gevolgen eener overtreding door hunne onderhoorigen begaan.

De ouders zijn evenzeer verantwoordelijk voor hunne minderjarige kinderen.

Art 161. Aan de ambtenaren en beambten belast met de handhaving van dit reglement, wordt op hunne aanvraag door de hoofden van de besturen der gemeenten langs het kanaal, en door alle ambtenaren met openbaar gezag bekleed, bijstand verleend.

Art. 162. Van alle schade, toegebragt aan het kanaal of hetgeen er toe behoort, wordt, door den ingenieur, opzigter of havenmeester daarmede door den hoofdingenieur belast, uitvoerig proces-verbaal opgemaakt, constaterende zoo veel mogelijk den staat waarin het beschadigde zich vóór het ongeval bevond, de omstandigheden waaronder het plaats vond, de som waarvoor de schade kan worden hersteld, den persoon die tot de vergoeding gehouden wordt geacht en het bedrag dat door dezen is verschuldigd.

Tot vaststelling van dit bedrag, wordt acht geslagen op den toestand waarin de werken zich vóór het toebrengen van de schade bevonden, en op de omstandigeden waaronder zij is veroorzaakt.

Dit proces-verbaal wordt aan den hoofdingenieur gezonden, om daaraan verder het noodige gevolg te geven.

Art. 163. De schipper of bevelvoerder van het schip of houtvlot door hetwelk de schade aan het kanaal, zijne havens of hetgeen daartoe behoort, is toegebragt, moet onverwijld de som voldoen, die volgens raming te zijnen laste moet komen, of de voldoening door het stellen van behoorlijken borgtogt in geld, ter beoordeeling van dengene die de schade heeft geconstateerd, verzekeren, bij gebreke waarvan het voortzetten der reis wordt belet aan de eerste sluis of brug die hij moet doorvaren.

Tot dat einde draagt de ambtenaar die de schade constateert, zorg dat de sluis- of brugwachter die het voortzetten der reis kan beletten, van het verzuim of de weigering worde onderrigt, opdat deze op zijne verantwoordelijkheid maatregelen berame dat de sluis of de brug niet worde doorgevaren.

Gelijke maatregelen worden, onverminderd de wegens overtreding van het reglement beloopen straf, genomen ten opzigte van de schippers of bevelvoerders:

1°. die niet uit de krachte van dit reglement, ambtshalve voor hunne rekening gemaakte of wegens overtreding van dit reglement verschuldigde kosten, terug geven;

2°. die voor zoover de uitgaande schepen betreft, niet de van hen gevorderde scheepvaartregten betalen noch voor een en ander behoorlijken borgtogt stellen in geld.

Art. 164. De vergoeding der schade ten gevolge van niet naleving der bepalingen van dit reglement, bij het bevaren van het kanaal of zijne havens, toegebragt door schepen of houtvlotten, is voor rekening van den schipper of bevelvoerder.

Wordt het vaartuig door een loods geleid of bestuurd, dan wordt de schade aan de Rijkswerken toegebragt, ten koste van het Rijk hersteld, wanneer de schade niet een gevolg is van de daden of verzuimen van den loods, gelijk bedoeld worden in art. 13 der wet van den 20sten Augustus 1859 (*Staatsblad* 93).

Indien de loods, in de gevallen bedoeld bij art. 56 van het reglement op de loodsdienst voor zeeschepen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 12den November 1859 (*Staatsblad* n°. 108), van alle verantwoordelijkheid is ontslagen, is de schade van het schip aan de Rijkswerken veroorzaakt, voor rekening van den schipper of bevelvoerder.

Art. 165. Omtrent het onderling beschadigen van vaartuigen wordt bepaald, dat die schipper of bevelvoerder de schadevergoeding verschuldigd is, welke door het niet nakomen der bepalingen van dit reglement de schade heeft veroorzaakt.

Art. 166. Van de beslissing der kanaalbeambten is beroep op den ingenieur en den hoofdingenieur, en van de uitspraak van deze op den Commissaris des Konings, onverminderd de verpligting om aan die beslissing onverwijld gevolg te geven.

Art. 167. Door Gedeputeerde Staten, den Commissaris des Konings, den hoofdingenieur, ingenieur en ambtenaren van den waterstaat, worden in dit reglement bedoeld, Gedeputeerde Staten en Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, de hoofdingenieur van den waterstaat in het 10de district (Zuidholland), de ingenieur, de aspirant-ingenieur en surnumerairen van den waterstaat, belast met het toezigt over eenig deel van het kanaal.

Door kanaalbeambten worden bedoeld de havenmeester, de opzigters, brug-, sluis- en dijkwachters van het kanaal, zijne havens, kunstwerken en dijken, ieder voor zoover zijn werkkring zich daartoe uitstrekt.

Door jagers worden verstaan zoowel die van de voor de jagerij aangestelde personen, als de overige jagers bij art. 54 bedoeld.

Art. 168. Bij het in werking treden van dit reglement houden alle vroegere voor dit kanaal bestaande politieverordeningen op van kracht te zijn.

Art. 169. Dit reglement wordt in de Nederlandsche, Fransche, Engelsche, Hoogduitsche en Noordsche taal gedrukt en verkrijgbaar gesteld bij de havenmeesters, tegen betaling van vijftig cents voor ieder exemplaar.

Elk schipper of bevelvoerder die het kanaal bevaart of van de havens gebruik maakt, moet van een exemplaar van dit Reglement voorzien zijn. Hij moet dat in ééne dier talen, des gevorderd, vertoonen aan de ambtenaren van den waterstaat of aan de kanaalbeambten, en bij gebreke om hieraan te kunnen voldoen, op hunne aanzegging zich een exemplaar aanschaffen.

Art. 170. De overtredingen van dit reglement en het niet voldoen aan de bevelen of vorderingen van de daartoe bevoegde ambtenaren of beambten ter uitvoering van dit reglement, worden gestraft volgens de wet van 6 Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12).

Behoord bij Koninklijk besluit van den 17den December 1859, (*Staatsblad* n°. 133).

Mij bekend,
De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

INHOUD.

TITEL I.

BEPALINGEN BETREKKELIJK DE VAART.

§ 1. *Van de vaart in het algemeen.*

Art. 1. Diepvaart, boord, kanaalgeld, roode of gele vlag.
» 2. Vlag, wimpel.
» 3. Nachtelijke vaart, vergoeding.
» 4. Nachtelijke vaart, verbod.
» 5. Aan boord van elk schip een bevelvoerder.
» 6. Tuig, ankers, behandeling.
» 7. Voorbijvaren van tegenkomende schepen.
» 8. Voorbijvaren van ingehaalde schepen.
» 9. Afstand door stoomschepen te bewaren.
» 10. Binnendoorvarende schepen.
» 11. Afwijkingen omtrent het voorbijvaren.
» 12. Naast elkander geplaatste schepen, breedte.
» 13. Vaart door sluizen en bruggen, bevelen der beambten.
» 14. Vaart door sluizen en bruggen, stil-liggen, zeilenstrijken, loopen enz.
» 15. Gevorderde opgaven voor het schutten.
» 16. Volgorde bij het schutten.
» 17. Handelingen in de schutkolk.
» 18. Wederregtelijk varen door sluizen en bruggen.
» 19. Schikking van tuigaadje bij de vaart door sluizen en bruggen.
» 20. Wijze van beweging door de sluizen en bruggen.
» 21. Schutten bij nacht, schutgeld.
» 22. Vertoeven in sluizen of bruggen.
» 23. Beleidsmiddel bij het varen.
» 24. Vertoeven, overwinteren, bijt.
» 25. Laden en lossen, plaatsen, bepalingen.
» 26. Vestiging in het kanaal, havens en bermslooten.
» 27. Naast elkander leggen van schepen in de havens en kommen.
» 28. Gezag over het verhalen der schepen en over het bergen van tuig.
» 29. Laden en lossen, regeling.
» 30. Vastleggen van schepen.
» 31. Aanhouden van drijvende schepen.
» 32. Vastleggen van schepen, wijze.
» 33. Vervoer van buskruid.
» 34. Ligplaatsen voor buskruidschepen.
» 35. Stil-liggen van buskruidschepen bij mist.
» 36. Maatregelen bij spuijing of strooming.
» 37. Het tweemalen per week verhoogen van den kanaalstand, tot losmaken van vastgeraakte schepen.
» 38. Aan den grond gevaren schepen.
» 39. Zinkende schepen.
» 40. Gezonken schepen.
» 41. Weigering van betaling der regten.

§ 2. *Van de houtvlotten.*

Art. 42. Grootte, bevestiging.
» 43. Vervoer van hout bij wintertijd.
» 44. Lossen van hout.
» 45. Zamenstelling van houtvlotten.
» 46. Bergen der vlotten.
» 47. Koppeling van houtvlotten aan vaartuigen, sleepers en jagen van vlotten.
» 48. Afstand van varende houtvlotten tot elkander.
» 49. Bemanning der houtvlotten.
» 50. Jaagstokken op houtvlotten.
» 51. Stil-liggen en verlichten bij nacht.

§ 3. *Van het jagen.*

Art. 52. Algemeene bepaling,
» 53. Aanwijzing der te gebruiken paarden.
» 54. Jaagloon.
» 55. Jaagstations.
» 56. De sluiswachters zijn belast met de regeling der jagerij.
» 57. Goedkeuring der jaagpaarden, ouderdom enz. der jagers.
» 58. Loon voor een gedeelte van den jaagrid.
» 59. Regeling van het aantal paarden en den duur van den jaagrid.
» 60. Plaatsing der paarden.
» 61. Voorschriften voor de jagers.
» 62. Doorsnijden van lijnen en trossen.
» 63. Pligten der jagers.

§ 4. *Van het loodsen.*

Art. 64. De loodsen staan onder de bevelen van de ambtenaren van het kanaal.
» 65. Gedragingen der loodsen omtrent de beambte.
» 66. Misbruik van sterken drank is verboden.
» 67. Reglementen die de loodsen moeten hebben.
» 68. Overtreding van het reglement of schade-varen door de schuld van loodsen.
» 69. Handelingen van den loods bij het varen van schade.

§ 5. *Van de stoomvaart en van de schepen waarmede geregeld of op bepaalde dagen en uren reizigers en goederen worden vervoerd.*

Art. 70. Snelheid met welke een stoomschip zonder concessie mag varen.
» 71. Snelheid voor schroefbooten.
» 72. Snelheid voor raderbooten.
» 73. Opgaven te doen bij de aanvraag om vergunning tot het doen varen eenes stoomboot.
» 74. Opgaven te doen bij de aanvraag om concessie voor eene geregelde stoombootdienst.
» 75. Proefvaarten met stoombooten.
» 76. Bepaling van diepgang, snelheid enz.
» 77. Halten en vrachtprijzen.
» 78. Intrekking der concessie.
» 79. Toezigt omtrent de snelheid enz.
» 80. Reispassen voor stoomschepen.
Art. 81. Waterlijn.
» 82. Diepte der schroef enz.
» 83. Verordening omtrent de ketels en werktuigen en het over boord werpen van de overblijfselen der vuren.
» 84. Inrigting der vertrekken voor de ketels enz.
» 85. Verlichting der stoombooten bij nacht.
» 86. Leuning der verschansing.
» 87. Strijken der schoorsteenen.
» 88. Reddingsboei, rookdoos, ankers.
» 89. Bezwaren der veiligheidskleppen.
» 90. Verbodsbepalingen.
» 91. Bemanning van iedere stoomboot.
» 92. Pligten van den bevelhebber.
» 93. Pligten van den machinist en de stokers.
» 94. Manoeuvres aan boord.
» 95. Klagtenboek.
» 96. Uittreksel uit het reglement.
» 97. Lijst van vrachtprijzen, halten enz.
» 98. Vertalingen der bovengemelde stukken.
» 99. Bepaling omtrent het toezigt door de kanaalbeambten.
» 100. In- en ontscheping van personen.
» 101. Goederenvervoer.
» 102. Verpligtingen voor reizigers, vrachtbriefjes.
» 103. Achterlating of weigering van vrachtgoederen.
» 104. Achterlating van reizigers.
» 105. Verlichting der vertrekken, rooken.
» 106. Waarschuwing met de klok of de stoomfluit.
» 107. Vermindering der snelheid.
» 108. Verbodsbepaling omtrent de personenvracht.
» 109. Reeds bestaande stoombootdiensten.
» 110. Andere diensten voor het vervoer van reizigers.

TITEL II.

BEPALINGEN TER INSTANDHOUDING VAN HET KANAAL EN HETGEEN ER TOE BEHOORT.

Art. 111. Verbodsbepalingen omtrent waterleidingen, getimmerten, enz.
» 112. Verboden afstand voor beplantingen.
» 113. Belemmering, beschadiging, enz.
» 114. Visschen naar verloren voorwerpen.
» 115. Bleeken en droogen van goed.
» 116. Rijden op kanaalgronden.
» 117. Weiden of drijven van vee.
» 118. Schutten van paarden en vee.
» 119. Plaatsen van goederen en bouwstoffen op kanaalgrond.
» 120. Verwijdering van geloste of ter lading bestemde goederen.
» 121. Den kanaalgrond niet als verkoopplaats bezigen.
» 122. Rijden over kanaalbruggen.
» 123. Beweging van sluizen en bruggen.

TITEL III.

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREKKELIJK HET GEBRUIK DER KOOPVAARDERS BINNENHAVEN.

Art. 124. Vervoeging bij den havenmeester bij het op de haven komen.
» 125. Vertoeven in den omtrek der binnenhaven.
» 126. Ligplaatsen der schepen, wijze van bevestiging.
» 127. Verschikking der schepen voor elkander.
» 128. Schikking van het tuig.
» 129. Vuurwerk, schieten.
» 130. Handelingen met buskruidladingen.
» 131. Koken of smelten van ontvlambare stoffen.
» 132. Over boord werpen en neerleggen van voorwerpen, meeren der vaartuigen, vrijhouden der bermen.
» 133. Laden en lossen.
» 134. Steigers voor herstellingen te ontzien.
» 135. Nachtelijk klokgelui.
» 136. Nachtwacht aan boord.
» 137. Behandeling van vuur en licht.
» 138. Maatregelen tot blussching van brand.
» 139. Verlaten der haven.
» 140. Verhalen van bijleggers en andere vaartuigen uit de havens naar het kanaal.
» 141. De in de havens geschutte schepen verlaten ten spoedigste de havens.
» 142. Plaatsing der roode vlag, witte vlag en gele vlag.
» 143. Verhaling van schepen bij vorst.
» 144. Schikking van ingeijsde schepen.
» 145. Verplaatsing van binnengekomen schepen.
» 146. Wijze van vastmeering der verplaatste schepen.
» 147. Openhouden van het slop.
» 148. Openhouden der bijt.
» 149. Tarief voor de inijzing.
» 150. Betaling der kosten van inijzing.
» 151. Uitijzing bij het invallen van dooi.
» 152. Regeling der kosten van uitijzing.
» 153. Omslag en invordering van die kosten.

TITEL IV.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 154. Beteekenis van *kanaal*.
» 155. Beteekenis van *schepen*, *schippers*, enz.
» 156. Handhaving van het reglement.
» 157. Bevoegdheid der ambtenaren belast met de handhaving van het reglement.
» 158. Beëediging.
» 159. Loop van de processen-verbaal.
» 160. Aansprakelijkheid van ondergeschikten.
» 161. Bijstand van het openbaar gezag.
» 162. Proces-verbaal wegens beschadiging.
» 163. Beletten der reis.
» 164. Vergoeding van schadevaring.
» 165. Schade door schepen aan elkander toegebragt.
» 166. Beroep op beslissingen.
» 167. Beteekenis van verschillende benamingen.
» 168. Afschaffing van vroegere verordeningen.
» 169. Verkrijgbaarstelling van dit reglement, verpligting der schippers.
» 170. Vervolging in regten.

(Staatsblad n°. 115) *WET van den 13den December* 1859, *tot wijziging van hoofdstuk* III *der Staatsbegrooting voor* 1858.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken eener wijziging van het IIIde hoofdstuk der begrooting van staatsuitgaven voor het dienstjaar 1858, vastgesteld bij de wet van den 26sten December 1857 (*Staatsblad* n°. 177),

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De navolgende artikelen van het IIIde hoofdstuk der begrooting van staatsuitgaven voor het dienstjaar 1858 worden verhoogd; te weten:

Artikel 9 (Briefporten, abonnementen op dagbladen en alle verdere uitschotten van diplomatieke en consulaire ambtenaren in hunne betrekking) met eene som van *zeven honderd gulden* (f 700) en alzoo gebragt op *zeventien duizend twee honderd gulden* (f 17,200).

Artikel 11 (Onderstand- en transportgelden aan en ten behoeve van militairen, zeelieden en andere behoeftige Nederlanders buiten 's lands) met eene som van *duizend vier honderd gulden* (f 1400), en alzoo gebragt op *negen duizend vier honderd gulden* (f 9400).

Daarentegen wordt het navolgend artikel verminderd; te weten:

Artikel 5 (Tractementen en bezoldigingen van het personeeel der gezantschappen) met eene som van *twee duizend een honderd gulden* (f 2100) en alzoo gebragt op *twee honderd zes en vijftig duizend vijf honderd gulden* (f 256,500).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 13den December 1859.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den *negentienden* December 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

(Staatsblad n°. 116.) *WET van den 13den December* 1859, *tot verhooging van hoofdstuk* III *der Staatsbegrooting voor* 1859.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de som, vastgesteld bij de wet van den 29sten December 1858 (*Staatsblad* n°. 125) voor het IIIde hoofdstuk der begrooting van staatsuitgaven voor het dienstjaar 1859, niet toereikend is om in eenige buitengewone behoeften te voorzien,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Het navolgende artikel van het IIIde hoofdstuk der begrooting van staatsuitgaven voor het dienstjaar 1859, vastgesteld bij de wet van den 29sten December 1858 (*Staatsblad* n°. 125), wordt verhoogd; te weten:

Artikel 14, IIIde afdeeling (Kosten van verschillenden aard, voortspruitende uit de betrekking van het hertogdom Limburg tot den Duitschen Bond, met uitzondering alleen van de tractementen en soldijen van het Limburgsch contingent) met eene som van *vijf en twintig duizend twee honderd gulden* (f 25,200) en mitsdien gebragt op *negen en twintig duizend twee honderd gulden* (f 29,200).

Het totaal der afdeeling wordt daardoor gebragt op *een en veertig duizend negen honderd gulden* (f 41,900) en het totaal van het hoofdstuk op *vijf honderd acht duizend acht honderd zeventien gulden* (f 508,817).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 13den December 1859.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken.

J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den *negentienden* December 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

(Staatsblad n°. 117.) *WET van den 15den December* 1859, *tot afstand van rijksgoederen aan de gemeente* Vlagtwedde (Groningen).

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat door den afstand aan de gemeente *Vlagtwedde*, provincie Groningen, van de aan den Staat toebehoorende straten en pleinen in *Bourtange* en van den weg naar de Hannoversche grenzen, benevens eenige gronden, mede tot dit fort hebbende behoord, het belang dier gemeente en het algemeen belang worden bevorderd, en dat deze afstand met het oog op de wet van den 29sten Augustus 1848 (*Staatsblad* n°. 39) eene wettelijke bekrachtiging behoeft,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De overeenkomst van den 16den Augustus 1859, in afschrift aan deze wet vastgehecht, waarbij aan de gemeente *Vlagtwedde* worden afgestaan straten en pleinen in Bourtange en de weg naar de Hannoversche grenzen, benevens eenige gronden, tot dat voormalig fort hebbende behoord, wordt bij deze goedgekeurd.

Gegeven te 's Gravenhage, den 15den December 1859.

WILLEM.

De Minister van Finantien,

VAN BOSSE.

Uitgegeven den *twintigsten* December 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

KOPIJ.

De ondergeteekenden:

1°. *Frederik Carel Stork*, ontvanger der registratie en domeinen te Winschoten, handelende voor den Staat, krachtens beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Finantien, van den 12den Mei 1859, n°. 93 (afdeeling Domeinen), ter eenre, en

2°. mr. *Fredrik Roessingh*, burgemeester van de gemeente Vlagtwedde, handelende voor de gemeente Vlagtwedde, ingevolge besluit van den raad dier gemeente van den 15den Julij 1859, n°. 1, goedgekeurd bij besluit van Gedeputeerde Staten der provincie Groningen, van den 28sten Julij 1859, n°. 41, ter andere, zijn overeengekomen als volgt:

Art. 1. De Staat doet afstand aan de gemeente Vlagtwedde van de hierna vermelde rijkseigendommen, gelegen in de gemeente Vlagtwedde; te weten:

a. de straten en pleinen in Bourtange, kadastraal bekend sectie C, n°. 1195, groot 61 roeden 83 ellen, en aangeduid op de aan dit contract vastgehechte schetsteekening met letter *G*;

b. de zoogenaamde Friessche weg tot aan de voorgrachtsbrug van Bourtange, bekend bij het kadaster sectie C, n°. 634, groot 3 bunders 26 roeden 50 ellen, op de schetsteekening aangeduid met letter *A*, en gelegen tusschen de dwarslijn getrokken van n°. 9 naar 10 en van 2 naar 43;

c. de weg van de voorgrachtsbrug tot aan de kom van Bourtange, bekend bij het kadaster sectie C, n°. 1133, groot 15 roeden 10 ellen, op de schetsteekening aangeduid met letter *B*;

d. de weg van Bourtange naar de inundatiegronden, bij het kadaster bekend sectie C, n°. 1142, groot 10 roeden 80 ellen, op de schetsteekening aangeduid met letter *C*;

e. de zich daaraan sluitende weg van de oude gracht, voorbij Abeltjeshuis tot aan den Hannoverschen grenssteen n°. 181, bij het kadaster bekend sectie C, n°. 1149 gedeeltelijk, groot 2 bunders 83 roeden en 80 ellen, op de schetsteekening aangeduid met letter *D*;

f. de langs den weg omschreven onder letter *e* van art. 1 liggende gronden, mede kadastraal bekend sectie C, n°. 1149, aangeduid op de schetsteekening onder letter *E*, en tusschen de dwarslijnen getrokken van n°. 20 naar 23, en van n°. 11 naar 26 gelegen; hebbende deze gronden eene grootte van 7 bunders 23 roeden 25 ellen.

Art. 2. Voor dezen afstand betaalt de gemeente Vlagtwedde aan den Staat, ten kantore van den ontvanger der registratie en domeinen te Winschoten, of ander rijkskantoor, door of van wege den Staat aan te wijzen, eene som van een duizend gulden, in vijf jaarlijksche termijnen, ieder van twee honderd gulden, verschijnende de eerste den 31sten December 1859, en de volgenden successivelijk op gelijke dagteekening van elk der jaren 1860, 1861, 1862 en 1863, met bijvoeging bij iedere betaling van eenen interest van $2\frac{1}{2}$ ten honderd 's jaars van het verschuldigde, welke zal beginnen te loopen van en met de dagteekening der wet, goedkeurende dezen afstand.

Art. 3. De gemeente Vlagtwedde zal de straten, pleinen, wegen en gronden, vermeld in art. 1, met de daarbij behoorende objecten, als: goten, riolen, grachten, bruggen, in een woord al de zaken van dezen aard te Bourtange, die voor de publieke dienst vereischt worden en waarvan bij deze afstand en overdragt door den Staat wordt gedaan, in behoorlijken staat moeten brengen en vervolgens steeds als zoodanig onderhouden, zonder deswege ooit eenige aanspraak ten laste van den Staat te kunnen doen gelden.

Art. 4. De gemeente Vlagtwedde verleent aan de eigenaren en gebruikers der landerijen, liggende langs en achter de wegen en gronden, omschreven in art. 1, behoorlijk uitweg naar de daarbij bedoelde wegen, evens als thans, kosteloos.

Art. 5. Een gedeelte van den weg, vermeld onder letter *e* van art. 1, zal ten koste van de gemeente Vlagtwedde worden verlegd, te beginnen aan den grenssteen n°. 181, in eene regte rigting door de aldaar liggende batterij naar Abeltjeshuis, aangeduid op de schetsteekening met *A*, *B* en *C* en kadastraal bekend: gemeente Vlagtwedde, sectie C, n°. 284 en 285, beide gedeeltelijk; zij zal in het te maken gedeelte nieuwen weg, en wel in de gracht bij Abeltjeshuis, eene pomp aanleggen van gelijke afmetingen als de thans in het te vervangen gedeelte ouden weg bestaande, en haar in het vervolg onderhouden. De aldaar in den ouden weg aanwezige pomp en dam moeten worden weggeruimd en te dier plaatse zal dan aan de gracht hetzelfde profil worden gegeven als de nevensliggende gedeelten der gracht hebben.

Het daardoor buiten gebruik gerakende gedeelte van den ouden weg, aangeduid op de schetsteekening met de letters *C*, *D*, *E* en *F*, verblijft in eigendom aan den Staat.

De aarde, benoodigd voor de werken bij dit artikel bedoeld, kan worden gehaald van de kadastrale perceelen sectie C, n°. 284 en 285, zonder betaling van vergoeding aan den Staat. Deze werken zullen echter onder de leiding en het toezigt van den hoofdingenieur of anderen ambtenaar van den waterstaat, door den hoofdingenieur aan te wijzen, worden uitgevoerd.

Art. 6. Dadelijk na de opening van het gedeelte nieuwen weg voor het vervoer, zal de paal, bedoeld bij art. 39 der wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), thans in de kromte van den ouden weg staande, ten koste van de gemeente Vlagtwedde en ten genoegen van den controleur van 's Rijks belastingen te Oude Pekela, op het bedoeld gedeelte nieuwen weg geplaatst worden.

Art. 7 De kosten van zegel, registratie en overschrijving dezer overeenkomst zijn voor rekening van de gemeente Vlagtwedde.

Art. 8. Voor zooveel deze overeenkomst den Staat betreft, wordt de goedkeuring daarvan door de wetgevende magt voorbehouden.

Opgemaakt in twee eensluidende en onderteekend te Winschoten den 16den Augustus 1859 en te Vlagtwedde den 16den Augustus 1859.

(*Get.*) F. C. STORK.

» F. ROESSINGH, *Burgemeester.*

Voor kopij conform,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Finantien,

VAN HOYTEMA.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.